1111

ஓம்

ஞானசாகரம்
(அறிவுக்கடல்)
JNANASAGARAM

இஃது
இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நடைபெறுந்
தனிச் செந்தமிழ் வெளியீடு

A BI-MONTHLY

பது, ௧௫] பிரமோதூத ௵ சித்திரை, வைகாசி ௴ [இதழ், ௧, ௨.

பொருளடக்கம்

தலைமைப்பேருரைமேல் நிகழ்ந்த சில தடைகளுக்கு விடை முற்றுப்பெற்றது.

(ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சைவ மகாநாட்டில் நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரைமேல் ஒருவர் எழுதிய தடைகள் எல்லாவற்றிற்கும் இது விடைகூறி அதன் உண்மைகளை நாட்டுவது)

ஆசிரியர்:
மறைமலையடிகள் என்னும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்,
SWAMI VEDACHALAM,
பொதுநிலைக்கழக குரு,
பல்லாவரம்
PALLAVARAM

பொதுநிலைக்கழக நிலையத்தின்கண் உள்ள
டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்
T. M. PRESS
பதிப்பிடப்பட்டது;

30th., April, 1930.

ஒருபதுமக் கையொப்பம்] [நான்கு ரூபா

All Rights Reserved.

ஓம்

[illegible]ாவரம், பொதுநிலைக்கழக ஆசிரியரும்,
ஞானசாகரப் பத்திரிகாசிரியரும், முன்னே சென்னைக் கிறிஸ்டியன்
காலேஜில் தமிழ் ஆசிரியராய் இருந்தவரும் ஆன

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் என்னும்

மறைமலையடிகளால்
இயற்றப்பட்ட செந்தமிழ் நூல்கள்

மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமும் வெளியாயிற்று

The Life & Times of Saint Manickavachakar

சைவசமய முதலாசிரியராகிய மாணிக்கவாசகப்பெருமான் வரலாறு, திருவாசகந் திருக்கோவையார் என்னும் நூல்களினின்றுந் திரட்டப்பட்ட மெய்ச்சான்றுகள் கொண்டே ஆராய்ந்து சிக்கறுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதனோடு தமிழ் முச்சங்ககாலமும், பழைய தமிழ்நூல்கள் சைவ வைணவ நூல்களின் ஆசிரியர்கள் ஆழ்வார்களின் காலவரையறைகளும், அதனோடு, அடிகளது காலம் சைவசமய ஆசிரியர் ஏனை மூவர்க்கும் முற்பட்டதாதலும், 'வேதம்,' 'பிராமணம்,' 'உபநிடதம்,' 'பாரதம்,' 'இராமாயணம்,' 'புராணங்கள்' முதலிய ஆரியமொழிநூல்களின் உண்மைகளும், பௌத்தம் சமணம் வைணவம் முதலிய சமயப்பொருள்விளக்கங்களும், மிகப்பழைய தமிழ்த்தனிநூலாகிய 'தொல்காப்பியம்' முதல் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த 'சிவஞானபோதம்' ஈறாகவுள்ள பற்பல தமிழ்நூல்களின் உண்மைகளுங் காலவரையறைகளும், சைவசித்தாந்தப் பொருள் நுட்பங்களும், மற்றைப் பெரும்பொருள்களும் பிறமொழிக் கலப்பில்லா அழகிய தனிச் செந்தமிழ் நடையில் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. மெய்யறிவு பெறுதற்கும், இறைவன் உண்மையையுணர்ந்து பிறவியைத் தூய்மை செய்தற்கும் இவ்வொருநூலே போதும். இஃது உயர்ந்த சீமைக்கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர் திருவுருவப்படம் உள்ளது. பொன் எழுத்துக்குத்திய கலிக்காக் கட்டிடம்; 1044 பக்கம்; இதன்விலை பத்து ரூபா.

பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசமயம் வெளியாயிற்று

SAIVA RELIGION THE CREED OF ANCIENT TAMILS,

செந்தமிழ் மொழியில் மிகப்பழைய நூலாய்த்திகழுந் தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுங் குறிப்புகளைச் சான்றாகக்கொண்டு, பண்டைத்தமிழ்மக்களின் கொள்கைகளே 'சைவசமயம்' ஆதலும், இக்காலத்திற்கு எல்லாத்துறைகளிலும் வேண்டப்படும் எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையுந் தமிழ் முதுமக்கள் முன்னமேயுடையராயிருந்த வரலாறுகளும், இவற்றிற்கு மாறு சொன்னவர் கூற்றுக்களின் மறுப்பும் இதன்கண் தெள்ளத் தெளிந்த தனித்தமிழ் நடையில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன; 160-பக்கம்; ஒரு ரூபா எட்டணா.

சைவசமயத்தின் நெருக்கடியான நிலை

(தனிநூலாக வெளிவந்துவிட்டது)

சைவசமயத்திற்கு உண்மையில் உரியவல்லாத தீய கோட்பாடுகள் சைவம் என்னும் பெயரால் உலவி, உண்மைச் சைவத்திற்கு ஒருபுறந் தீது செய்துவர, உண்மைச் சைவத்தின் உயர்ந்த கோட்பாடுகள் இன்னவையென்று அறியாமற் போலிச் சைவக் கோட்பாடுகளை உண்மைச் சைவமாகப் பிழைபட உணர்ந்து நாத்திகக் கொள்கைக்காரர்கள் (பாழ்ங் கொள்கைக்காரர்கள்) மற்றொரு புறந் தீது செய்துவர இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் உண்மைச் சைவம் நெருக்குண்ணும் நிலையினை எடுத்துக்காட்டி, அதன் சிறந்த கோட்பாடுகளைப் பாதுகாக்கும் முறை இன்னதெனக் காட்டுந் தனித்தமிழ்நூல். இதன்கண் உண்மைச் சைவக் கோட்பாடும், போலிச் சைவக் கோட்பாடும், நாத்திகக் கோட்பாடுந் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன; 24-பக்கம்; விலை ஆறு அணா.

27 MAY 1930

சோதி முனிவர் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தில் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. இன்னும் இவ்வாறே முன் நூல்களில் இல்லாத பல பின்நூல்களிற் சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ஈண்டெடுத்துக் காட்டலுறின் இது மிக விரியும். ஆதலால், ஒரு புராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பது கொண்டு, ஒரு கதையின் பொய்ம்மை மெய்ம்மையினை நன்காய்ந்து பாராது அதனை அவ்வாறே நம்புதல் வழுவாமென்க. எனவே, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவை சங்கிலியாரை மணந்த காதன் மண வரலாறு, தொன்றுதொட்டுவரும் பண்டைச் செந்தமிழ்ச்சான்றோர் வகுத்த காதன் மணமுறையோடு ஒருங்கொத்து நிற்றலானும், அம் மணத்தைக் கூட்டுவித்தற்கு இறைவனே முன்னின்றானென ஆசிரியர் சேக்கிழார் ஆண்டாண்டு நன்கெடுத்துக் கூறுதலானும் அது குற்றமாதல் ஒருவாற்றானுஞ் செல்லாதென்றும், அதனைக் குற்றமாக நினைந்து அதற்கொரு போக்கு விடுதற்பொருட்டுப் பின்வந்த பார்ப்பனர் பொய்யாகக் கட்டிச் சேர்த்த திருமலைச்சருக்க கதை சேக்கிழார் செய்ததன்றென்றுங் கடைப்பிடித்துணர்ந்து கொள்க.

இங்ஙனம் முழுப்பொய்யாகிய ஒரு கதையினைத் தமது சாதி யிறுமாப்பினாற் புனைந்துகட்டிப் பெரியபுராணத்தின் முதலிலே சேர்த்துவிட்ட பார்ப்பனர்தம் பொய்யுரைக்கும், பார்ப்பனராற் சூத்திரச் சாதியினராக வைத்து எள்ளப்படும் அம் மறுப்புரைகாரர் தமது சூத்திரச் சாதியினுள்ளேயே தம்மினத்தவர்க்குந் தமக்கும் உயர்வுதேடிக் கொள்ளுதற்பொருட்டு அக் கதையினை உண்மையாய்க்கொண்டு எழுதிவிட்ட போலி மறுப்புரைக்கும் வேற்றுமை காண்கிலம். அப் பொய்க்கதையை எடுத்துக்கொண்டு அவர் நிகழ்த்திய போலி மறுப்புரைகள் அத்தனையும், முயற்கொம்பு இரண்டு முழமா நான்கு முழமா என்று வழக்கிட்டார் வழக்குரைக்கும், "ஒப்பிலா மலடிபெற்ற மகன் ஒரு முயற்கொம்பேறித், தப்பில் ஆகாயப்பூவைப் பறித்தமை சாற்றினு" ருரைக்குந் தோழமையாக வைத்து அறிஞரால் நகையாடி விடற்பாலனவா மென்க.

இன்னும், அம் மறுப்புரைகாரர் ஆலால சுந்தரரைப்பற்றி யெழுதியவற்றில் முன்னொடுபின் முரணுவன பல அவற்றுட்

சில இங்கே காட்டுதும். நிலத்திற்போய்ப் பிறந்து இன்பம் நுகருமாறு சுந்தரரை இறைவன் ஏவியவழித், தம்மை இறைவனே வந்து தடுத்தாட்கொள்ளுமாறு அவர் வேண்டினரென்று அக் கதையினை அவர் எடுத்துக்காட்டினர். தாம் வன்மைகள் பேசி இறைவனை வேண்டாதிருக்கையிலும் இறைவனே வலிய வந்து ஆட்கொண்டமை பற்றியே சுந்தரர் 'வன்றொண்டர்' எனப் பெயர் பெற்றார். அவ்வாறன்றித், தாம் வேண்டியதற் கிணங்கியே இறைவன் வந்து ஆட்கொண்ட துண்மையாயின், சுந்தரர்க்கு 'வன்றொண்டர்' எனும் பெயர் வழங்குதல் ஒக்குமோ? வன்மைகள் பேசினமையின் 'வன்றொண்டர்' எனப் பட்டாரெனின், வன்மைகள் பேசினது தாம் இறைவற்கு ஆளாகவேண்டாமை பற்றியன்றோ? ஆகவே, தாம் அவற்கு ஆளாதலிற் கருத்தின்றி யிருக்க. இறைவனே வலியவந்து அவரை ஆட்கொண்டமை நன்கு விளங்குதலின், திருக்கைலையில் அவர் வேண்டியதற்கிணங்கியே இறைவன் போந்து அவரைத் தடுத்தாட்கொண்டனன் என்னும் அக் கதை பொய்யேயாதல் திண்ணம். அற்றன்று, திருக்கைலையில் தாம் இறைவனை வேண்டியதனை மறந்து சுந்தரர் திருமணப்பந்தலில் வன்மைகள் பேசினமைபற்றியே வன்றொண்டர் எனப்பட்டாரெனின்; இறைவனுக்கு அணுக்கராய்த் திருக்கைலையில் தொண்டுசெய்துகொண் டிருந்து இறைவனருளால் மண்ணின்மேற் சுந்தரர் பிறந்தது உண்மையாயின், முற்பிறவியிலே திருக்கைலையில் தாம் இறைவனை வேண்டிக்கொண்டதனை மறந்து வன்மைகள் பேசுதல் கூடுமோ? இம் மண்ணின்மேற் பிறந்த பொதுமக்களுள்ளேயே சிறுகுழந்தைகளா யிருப்பார் சிலர் தமது முற்பிறவி வரலாறு களை யுணர்ந்து உரைத்தல், வடநாட்டின்கண் உள்ள 'இராம காளி' முதலான சிறு குழந்தைகள்மாட்டு இன்றுங் கண் கூடாய்க் காணப்படுவதாயிருக்கச், சிவபிரானுக்கு அணுக்கரா யிருத்தற்குரிய அத்துணைப் பெருந்தவம் வாய்ந்த சுந்தரர் தமது முற்பிறவி வரலாற்றினை மறந்து போயினரெனக் கூறுதல் ஒக்குமோ! அக் கதையிற் சொல்லப்பட்ட திருக்கைலை நிகழ்ச்சி களைச் சுந்தரரே மறந்துபோயின ரென்றாற், பின்னர் இம் மண் ணுலகத்துள்ள அம்மறுப்புரைகாரரும் அவரையொத்த ஏனைச்

சிற்றறிவினரான மக்களும் அந் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்ததெப்படி? வானுலகத்திற்கும் மண்ணுலகத்திற்குந் தபாற்கொண்டு செல்லுஞ் சேவகனாக நாரதனை யுண்டாக்கிக் கதைகள் கட்டிவிட்ட பார்ப்பனரும் அவர்வழிப் பட்டாருங், கைலையின் நிகழ்ச்சிகளை மறுப்புரைகாரர் போல்வார்க்கு வந்து அறிவிக்க மற்றொரு நாரதனைக் கதைகட்டிச் சொல்ல மறந்துவிட்டமை பெரிதும் இரங்கத்தக்கதே! இப்போது ஐரோப்பியநன்மக்களால் ஆராய்ந்து கண்டு நிறுவப்பட்டிருக்குங் கம்பியில்லாத் தபால் வாயிலாகவாவது அம்மறுப்புரைகாரரும் அவர்தந் தோழருந் திருக்கைலைக்குச் செய்தியனுப்பி, அங்கு நிகழ்ந்த சுந்தரர் கதை நிகழ்ச்சிகள் உண்மைதாமாவென்று தெரிந்து உலகிற்கு வெளியிடுவாராக! அவை ஆயிரஆண்டுகட்குமுன் நிகழ்ந்தனவாகையால் இப்போது அவைகளைச் சிவபிரான் மறந்துபோயிருப்பர் என்று சிவபிரானுக்கும் அம் மறப்புரைகாரர் மறதிக் குற்றத்தை ஏற்றமாட்டாரென்று நம்புகின்றேம்.

இனித், திருக்கைலையில் நிகழ்ந்தனவாக அக்கதை கூறும் நிகழ்ச்சிகள் உண்மையாயின், அங்கிருந்தும் இம் மண்ணுலகிற்குப் போந்தவராக நுவலப்படுஞ் சுந்தரரன்றே அந் நிகழ்ச்சிகளை நினைந்து மொழியற்பாலார்?. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இறைவனை நேரே காணும் பெருந்தவமுடையராய், இறைவனருளாற் செயற்கரும் புதுமைகள் பல செய்த பெரியாராகலின், அவர் தம்முடைய முற்பிறவி வரலாறுகளை யுணர்ந்தவராகவே யிருப்பரன்றி, அவற்றை மறந்தவராக இரார். அவர் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களில் அவர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பல காணப்படுகின்றன; ஆனால், திருக்கைலையில் அவர் மாதரைக் காமுற்று அதன் பயனாக மண்ணுலகிற் பிறந்தனரெனக் கூறும் அக் கதைக் குறிப்போ ஒரெட்டுணை யாயினும் அத் திருப்பதிகங்களிற் காணப்படுகின்றிலது.

இனி, அவர் அம்மாதரைக் காதலித்தது திருவருட்செயலென்றும், எத்துணைப் பெரியாரும் பிழைசெய்யின் ஒறுக்கப்படுவ ரென்பதனை இறைவன் உலகத்தார்க்கு அறிவிப்பவே அவரை இம் மண்ணின்மேற் பிறப்பித்து ஒறுத்தனன் என்றும் அம் மறுப்புரைகாரர் கரைந்தார். இவர்தம் சைவ நூலுணர்ச்சி

யின் திறனை என்னென்பேம்! தன்னை யணுகித் தூயராய் நிற்கும் ஒருவரைத் தூயவல்லாதன செய்யுமாறு தானே ஏவிப், பின் தானே அவரை ஒறுப்பதுதானா இறைவன் அருட்செயல்! தூயராயினாரையும் பிழைபடுத்துவதே இறைவன்றன் அருட்செயலாயின், தூயராகி இறைவனைச் சார்தலாற் பயனென்னை? "சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன்" என்று சைவசித்தாந்த நூல் ஓதுதலின், அதற்கு மாறாகத் தன்னைச்சார்ந்த சுந்தரரைப் பிழையிற் படுப்பித்து ஒறுத்தவன் சைவசித்தாந்தக் கடவுளான, சிவபிரான் ஆவனோ? மற்றுத், தூய்தாய் நின்ற நிலையிழந்து மாயையில் அகப்பட்டுப் பிரமமே சீவனாயிற்று எனப் புகலும் மாயாவாதப் பற்றுடைய அம் மறப்புரைகாரரை யொத்தார்க்கே அக் கதை மெய்பாகக் காணப்படுமன்றிப், பிழைபடுமாறு உயிரை ஏவுவது ஆணவமலம், அம் மலத்தின் சேர்க்கையினின்றும் உயிரை யெடுப்பித்துப் பின்னர் அது பிழைபடாவாறு தன் திருவருட்பெருக்கிற் படிவித்துப் பெயராப் பேரின்பம் நுகர்விப்பது சிவம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியுடைய எம்மனோர்க்கு அக் கதை ஒரு சிறிதும் மெய்ம்மையுடையதாகக் காணப்படாதென்றொழிக. மேலுந், தூயராய்த் தன்னடி சேர்ந்தாரைப் பிழைபடுத்து ஒறுக்குங் கடவுள் உலகத்தார்க்கு அறிவிப்பதொன்றும் உண்டுகொலோவென அம் மறப்புரைகாரருரையினை அறிவுடையார் நகையாடி விடுப்பரென்க.

நாயன்மாருஞ் சாதிவேற்றுமைச் சிதைவும்

இனி, அன்பினால் அளவளாவும் பெரியார் சாதிவேற்றுமையினைக் கைக்கொள்ளாமையும், இறுமாப்பும் அறியாமையும் உடைய இழிந்த மக்களே அதனை விடாப்பிடியாய்க் கைக்கொண்டு பலவாற்றால் அல்லலுழத்தலும் யாம் எமது தலைமைப் பேருரையில் நன்கு விளக்கி, வேளாளராகிய அப்பரும் பார்ப்பனராகிய அப்பூதிகளும் சாதிவேற்றுமையினைச் சிறிதும் நினையாது ஒருங்கு அளவளாவிய உண்மைநிகழ்ச்சியினையும் எடுத்துக் காட்டினேம். மற்றச், சாதிவேற்றுமை யானது அறி

வுடையாராலும் அன்பராலுங் கைக்கொள்ளப்பட்ட சிறந்த முறையாகும் என நாட்டப் புகுந்த அம் மறுப்புரைகாரரோ, அவ்வாறு செய்தற்கு எந்த அறிவுநூலிலும் ஆன்றோர் நடையிலுஞ் சான்று காணாமையிற் பெரிதும் இடர்ப்பட்டுத், தாமும் ஒரு மறுப்பெழுதிவிட்டதாகத் தம்மை யொத்தார் குழுவிற் சொல்லித் தமக்கு ஒரு பொய்ப்பெருமை தேடிக்கொள்ளுதலையே குறியாய்க்கொண்டு, அப்பரும் அப்பூதிகளும் அளவளாவிய நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு போக்குக் காட்டத் தலைப்பட்டார். அப்பரை அப்பூதியடிகள் குருவாய்க்கொண்டன ராகலின், அவர் ஏவியபடியே அப்பூதி அவரோடு உடனிருந்து உணவு கொண்டனர். அவரை அவர் அங்ஙனங் குருவாய்க் கொள்ளாராயின், அப்பர் அவரை அங்ஙனம் ஏவுதலுந் தம்மைக் குருவாகக் கொள்ளுமாறு அவரை வலுகட்டாயஞ் செய்தலும் இழிபிறப்பாளராகிய அவர்க்குத் தகா என்று அம் மறுப்புரைகாரர் கூவினர்.

இவர் கூவிய இப்பொருளில் மொழியாற், சாதிவேற்றுமையானது அறிஞர்க்கு உடம்பாடுதா னென்பது சிறிதாயினும் பெறப்படுகின்றதா என்பதை ஆன்றோர்கள் ஆய்ந்து பார்க்கக் கடவர். அறிஞரால் அன்பராற் சாதிவேற்றுமை கருதப்படவில்லை யென்பதற்கு, அப்பர் அப்பூதிகளின் அளவளாவுதலை யாம் எடுத்துக்காட்டினேமாக, அதனை மறுப்பான் புகுந்தவர், சாதிவேற்றுமையினையே பெரிது பாராட்டி அறிஞர்கள் தம்முள் அளவளாவுதலை யொழிந்தார் என்றன்றோ காட்டுதல் வேண்டும்; அதனை விடுத்து எடுத்த பொருளுக்கு இயைபில்லாதவைகளை யெழுதி ஏமாற்றப் பார்ப்பது முறையாகுமா? வழக்குமுறை இன்னதென்றே யறியமாட்டாத இவர், தம்மைத் தருக்க முணர்ந்தாராகக் காட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கநூற் சொற்களையுங் குறியீடுகளையும் எடுத்தாளுதல், அந்நூலுணர்ச்சியில்லாரை மருட்டுதற்பொருட்டே யன்றி வேறென்னை? அது கிடக்க. இவர் கூறியதுகொண்டே சாதிவேற்றுமை ஆன்றோர் தமக்கு உடம்பாடாகாமை காட்டுதும். இவர் கூற்றின்படி அப்பராகிய வேளாளர் இழிகுலத்தினர்; அப்பூதியடிகளாகிய பார்ப்பனரோ உயர்குலத்தினர். அப்பூதியார் தம் சாதி

வரம்பு கடந்து, தம்மிற்றாழ்ந்த அப்பரைக் குருவாகக்கொள்ள லாமோ? அவர் தம்மை அங்ஙனங் கொண்டாலும், இழிகுலத் தவராகிய அப்பர் தாம் அவரைத் தமக்கு மாணாக்கராக ஏற் றுக்கொள்ளலாமோ? அன்றி ஏற்றுக்கொண்டாலுந் தம்மோடு உடனிருந்து உண்ணுகவென்று அவரை ஏவலாமோ? அவர் தாம் ஏவினாலும், உயர்குலத்தவராகிய அப்பூதி அதற்கு இசைய லாமோ? அன்பிலும் அறிவிலும் நற்குண நற்செய்கைகளிலும் பார்க்கச் சாதியே யுயர்ந்ததென்று கூவித் திரியும் அம் மறுப் புரைகாரர் கொள்கை உண்மையாயின், அக் கொள்கையினை ஆன்றோராயினார் கைக்கொண் டொழுகியது மெய்ம்மையா யின், அப்பரும் அப்பூதிகளும் ஒருங்கு அளவளாவியது அவர் தமக்கே குற்றமாதலோடு உலகத்தார்க்கும் ஆகாததொன்றாய் முடிக்கப்படுதல் வேண்டுமன்றோ? மற்று, அவ் விருவர்தஞ் சேர்க்கையோ அங்ஙனங் குற்றமாவ தொன்றாய் ஆகாமல் அவர்க்கு நன்றாயினாற் போல, உலகத்தார்க்கும் நன்றாகவே காணப்படுகின்றது. ஆகவே, பிறப்பளவிற் கொள்ளுஞ் சாதி யுயர்வு இழிவுகள், அன்பும் அறிவும் நற்குண நற்செய்கையும் இல்லாமற் சோற்றுப்பேச்சும் வீணான கொள்ளல் கொடுத்தற் பேச்சுமே பேசிப் பிறவியைப் பாழ்படுத்திச் செருக்காநின்ற இழிந்த மக்கட்கே யுரியவாகு மல்லால், அறிவு அன்பு உயர் குண வொழுக்கங்களாற் சிறந்தார்க்குச் சிறிதும் உரியவாகா வென்பது வைரத்தூண்போல் நாட்டப்படுகின்றமை காண்க.

இனிப், பரவையார் சங்கிலியார் என்னுஞ் சிவநேயமாத ரார் அறிஞரென்ற வகையிலும், ஏனை மாதர்க்கெல்லாந் திலக மாய் நிற்கும் வகையிலும் 'நல்லார்' என்று பெயர்பெறுதற்கு உரிமையுடையராதல் கண்டு, "நல்லாரிணக்கம்" எனப் பட் டினத்தடிகள் மொழிந்தாங்கு, அவர்தம் இணக்கஞ் சுந்தர மூர்த்திகட்கு மிக விழுமிய தொன்றாதலை எடுத்து விளக்கி னேம். இதனை மறுப்பான்புக்க அம் மறுப்புரைகாரர், பரவை சங்கிலியார் அடியார் கூட்டத்துள் வைத்து யாண்டுஞ் சொல் லப்படாமையின், அவரை நல்லாரென் றுரைத்தல் ஆகாது; மற்று அச் சொல்லுக்கு மாதர் எனப் பொருள்கோடலே பொருத்தமாம், மாதரார் சேர்க்கை நிலையில்லாதது என்று பட்

டினத்தடிகள் அச் செய்யுளிலேயே மொழியக் காண்டலால், நல்லார் என்பதற்குப் பரவை சங்கிலியாராம் மாதரைப் பொருளாகக் கூறுதல் வாயாதெனக் கிளந்தார்.

இவர் கூறும் இச் சொற்களால் மாதர்க்கு அடியாராம் உரிமை இல்லையென்பதே இவர்தங் கருத்தாகின்றது. ஆணவ மலத்துள் அழுந்தி அறிவும் இன்பமுமின்றிக் கிடந்த உயிர்கட்கு அறிவையும் இன்பத்தையும் வருவித்து, அவைதம்மைத் தன் திருவருளின்பத்திற் றோய்வித்தற் பொருட்டாகவே எல்லாம்வல்ல இறைவன் ஆண் பெண் ணுடம்புகளை யமைத்து, அவை தம்முள் உயிர்களைப் புகுத்தி, அவ்வாற்றால் அவை அறிவும் இன்பமும் பெற்று ஆணவக்கட்டு நீங்கித் தன்னைச் சாருமாறு செய்விக்கின்றன னென்பதும், அவ்வாறு ஆண்டவனால் வகுக்கப்பட்ட ஆண்பெண் பிறவிகள் இரண்டுஞ் சிறந்தனவாகுமே யல்லால் அவற்றுள் ஆண் உயர்ந்தது பெண் தாழ்ந்தது எனப் பௌத்தர் சமணர் மாயாவாதவேதாந்திகள் சொல்லுமுறை பொருத்தமில்லா வழுக்குரையேயா மென்பதும் சைவ சித்தாந்த அருட்செல்வர்களின் கோட்பாடாகும்; இது,

"சத்தியுஞ் சிவமும்ஆய தன்மை இவ்வுலகமெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா ஆணும்பெண்ணும் உயர்குண குணியுமாக
வைத்தனன் அவளால்வந்தஆக்கம்இவ்வாழ்க்கையெல்லாம்
இத்தையும் அறியார்பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்"

என்னுஞ் **சிவஞானசித்தியார்த்** திருச் செய்யுளால் நன்கு விளங்கும். இங்ஙனம் இருவகைப் பிறவி அருமையுந் தேற்றுஞ் சைவசித்தாந்த உண்மை தேறாது, அம் மறுப்புரைகாரர் பெண் பிறவியையும் அவ்வாற்றால் இறைவன்றன் படைப்பினுயர்பையும் இழித்துரைக்கப் புக்கது, அவர் தமது வாழ்நாளெல்லாம் பழகிய மாயாவாதப் பொய்வழக்கினைச் சைவநூற் போர்வையுண் மறைந்துநின்று நாட்டிவிடும் நோக்கங்கொண்டேயாம். இவர் எத்துணைதான் சைவவுண்மையினைத் திரித்து மறைக்க முயலினும், அது வைக்கோற் போரினால் மறைவுண்டு நில்லாத கொழுந்தீப்போல், இவர்தஞ் சொற்பொருட் குவியலை நீறாக்கி மேற்கிளர்ந்து மிளிருமென்க. அது நிற்க.

மாதரார் தம்முள் அடியாராதற்குத் தக்க தகுதியுடையா ரில்லையென்று இவர் துணிந்துரைத்த பிறனுரை, சைவநூல் உணர்ச்சியில்லாப் போலிச் சைவர்பாற் செல்லுமே யன்றி, அவ் வுணர்ச்சி சிறிது வாய்ந்த சிறூர்மாட்டுஞ் செல்லாது. இத் தமிழுலகமெல்லாஞ் சிவமணங் கமழ்வித்தற்குத் தோன்றிய திருஞானசம்பந்தச் செந்தமிழ்ப் பைந்தாமரை மலர்முகிழைப் பாண்டிநாட்டுக்கு வருவித்து அதன் பெருகுமணத்தாற் சமண் முடைநீக்கி, அம் மலரினின்றும் பொழிந்த தமிழ்த்தேனிற் படிந்து நின்றவர் யார்? மங்கையர்க்கரசியாராம் "பங்கையச் செல்வி"யார் அல்லரோ! ஒரு முழுமுதற்கடவுள் உண்மை தேற்றம் அருமைச் சைவசமயந்தன்னை யகன்று பாழ்ங்கோள் பகருஞ் சமண்பாழி புகுந்த தன் இளவலை மீண்டுஞ் சைவம் புகுமாறு இறைவனை வேண்டி இத் தமிழ்நாட்டை வாழ்வித்த அலகில் பெரும்புகழார் யார்? திலகவதியாராம் நலமிகு நங்கை யாரல்லரோ! நம்பரடியார் திருத்தொண்டை இம்பருலகில் நன்கு விளக்கித், தேவர்க்கரியோன் திருவருட்பேற்றை மாங் கனி யதனொடுந் தேங்கப்பெற்று, நெற்றிக்கண்ணன் கொற்றப் புகழைப் பைந்தமிழ்ப்பாவிற் சிந்தப் பொழிந்த செல்வியார் யார்? சீரைக்கொண்ட காரைக்காற் பாவையாரல்லரோ! இங் ஙனமே, பிறைச்சடைப் பெருமான் பேரருள் மாந்திய அரு காச் சிறப்பிற் பரவையாருங் கொங்கலர் கூந்தற் சங்கிலியாரும் மகிழ்க்கீழிருந்த மாதொரு கூறனை மற்றவனருளால் தெற்றென வுணர்ந்துங், காதலர்பொருட்டுத் தூதனுய்க்கொண்டும், எத் திறத்தார்க்கும் எங்குங்கிட்டா மெய்த்தவமுடைய மெல்லியலா ராகலின் அவரினுஞ் சிறந்த அடியாரும் அவரினுஞ் சிறந்த நல் லாருஞ் சுந்தரமூர்த்திகட்கு வேறுளர் கொல்லோ! இவ்வாறு நாச்சியாரிருவருஞ் சிவபிரான் திருவடிக்கட் பெருகிய பேரன் புடையராதல் தேற்றுதற்கன்றோ, சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்,

"பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும்
பற்றாய பெருமானே மற்றாரை யுடையேன்" என்றரு

ளிச் செய்தார். மாதருள் இழிந்தாரை யன்றி உயர்ந்தாரைக் கண்டும் அறியாத தீவினையாளரே, பரவை சங்கிலியாரை ஏனை மாதரோடு ஒப்பவைத் துரையாநிற்பர். ஆகவே, அம் மறுப்

புரைகாரரும் அவரோடொத்தாரும் பரவை சங்கிலியாரை அடியாரல்லரென இகழ்ந்துரைக்குமுரை, ஆன்றோர் கருதிப் பாராத பொருள் இல் புல்லுரையா மென்று ஒதுக்குதலே செயற்பால தென்க.

இனிப், பண்டைத் தமிழாசிரியர் அறத்தை இல்லறந் துறவறம் என இருவேறுவகைப்படுத் துரைத்திலரெனவுந், துறவென்பது மனமாசு நீங்கி இறைவன் திருவடிக்கட் பதிந்த மெய்யன்பராய் எல்லா உயிர்கட்கும் இனியராய் நன்று செய்தொழுகும் ஒழுக்கமேயாம் எனவும், இவ்வொழுக்கம் மனைவி மக்கள் முதலான அன்புடையார் குழுவிலிருந்தே செயப்பட்டதன்றி அவரை அறத்துறந்து செயப்பட்டதின்றெனவும், இதற்குப் பெரியபுராணத்தின்கட் சொல்லப்பட்ட அடியார் பெரும்பாலாரின் வரலாறுகளே சான்றாமெனவும், மனைவிமக்கள் முதலான அன்புடையார் தம்மையெல்லாம் அல்லற்பட விட்டுத் தாம் தனியே சென்று துன்புறும் போலித்துறவு பௌத்த சமண் மதங்கள் இத்தென்றமிழ்நாட்டிற் புகுந்த காலந்தொட்டு அவரைப் பார்த்து இங்குள்ள ஒரு சிலரால் கைப்பற்றப்பட்டதல்லது இங்கிருந்த சான்றோர்க்கு அது முழுதும் உடம்பாடன்றெனவும் யாம் எமது தலைமைப்பேருரையிற் பண்டைப் பனுவல் மேற்கோள்களுடன் விரித்துரைத்தேம். அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லமாட்டாத அம் மறுப்புரைகாரர், பட்டினத்தடிகள் இல்லத் தொடர்பு நீங்கிச் செயப்படுவதாகிய துறவினையே மேலதாய்க் கொண்டார் எனக் கரைந்தார். பட்டினத்தடிகள் பௌத்த சமண் கோட்பாடு இங்கே புகுந்த பின்னிருந்து, அவர்போற் றாமுந் துறவு புகுந்தவராகலின் அவர் அப் புறத்துறவினை ஒரோவிடங்களில் மேதாய் மிகுத்துக் கூறினர். ஆனாலும், அங்ஙனந் துறவு புகுந்தபின் தாம் அதனாற் பட்ட துன்பங்களை நினைந்துபார்த்து, இல்லத்துறவு புகுந்தவனினும் அகத்துறவு புகுந்தவனே கழிபெருஞ் சிறப்புடையன் என்பது தேற்றி,

"அறந்தான் இயற்றும் அவனிலுங் கோடி அதிகம் இல்லந் துறந்தான், அவனிற் சதகோடி உள்ளத் துறவுடையோன்" என்று அருளிச் செய்தமையும், பற்றற்றவர்

உலகத் தவர்போற் காணப்படுதல் பற்றி அவரை வழிபடுதல் விடேன்மின் என்பது தேற்றுவாராய்,

"வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழித்துயின்று
பார்த்தால் உலகத்தவர்போ லிருப்பர் பற்று அற்றவரே"

என்று அவர் அருளிச்செய்தமையும் நினைவிற் பதிக்கற்பாற்று. ஓராசிரியர் கருத்தை முற்றும் ஆய்ந்து பாராது, அவர் ஓரோவிடத்து மொழிந்த சிலவற்றையே அவர்தங் கருத்துறுதியாகக் கோடலினும் பெரியதொரு பிழைபாடாவது பிறிதில்லை. எத்துணைச் சிறந்த ஆசிரியர்க்கும் நாட் செல்லச்செல்ல ஒழுகலாறுகள் வேறுபடுதலின் அவர்தம் உணர்வும் அறிவுங் கூடவே வேறுபடும்; அவர் தமது வாழ்நாள் எல்லையில் அவ்வக்காலங்கடோறும் இயற்றிப் போந்த நூல்களையும் உரைகளையும் நன்காய்ந்துபார்க்கும் அறிவுமதுகை யுடையார்க்கு அவ்வாசிரியர் தம் ஒழுகலாறுகளும் அவை வாயிலாக அவரெய்திய உணர்வு வேறுபாடுகளும் நன்கு புலனும். ஆகவே, ஓராசிரியர் ஒருகாற் சொன்ன ஒரு கருத்தை, அவர் முழுதுந் துணிந்த கருத்தாகக் கோடல் ஆய்ந்துணரும் அறிஞர்க்குச் சிறிதும் ஆகாது; மற்று, அவ்வாசிரியர் அவ்வக் காலங்களில் வெளியிட்ட கருத்துக்களை யெல்லாம் புடைபடவைத்து அளந்து நோக்கி, அவை தம்முள் அவர் முடிவாகக் கண்ட கருத்து இது, அங்ஙனங் காணுதற்கு இது வெனத் துணிதலே உண்மை யுணர்வினார்க்குக் கடமையாகும். காலங்கடோறும் மக்கட்கு ஒழுகலாறுகள் வேறுபடுதலும், அவ்வாற்றால் அவர்தங் கருத்துக்களும் வேறுபடுதலுந் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார், "அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால்" என்று கூறினமையாலுஞ் செவ்வனே விளங்கும். ஆகவே, பட்டினத்தடிகள் ஒருகாலத்துச் சொன்ன ஒரு கருத்தையே உறுதியெனக்கொண்டு, பிற்காலத்தில் அவர் அதனின் வேறாய்க்கண்ட வேறொரு முடிந்த கருத்தைக் கைக்கொளா தொழிதல் அறிஞர்பால் நிகழாது. முதலிற் றாம் மொழிந்த புறத்துறவினும், உள்ளந் தூயராய் நிற்கும் அகத்துறவே நூறுகோடி மடங்கு சிறந்ததாகுமென அவர் பின்னே வலியுறுத்தி மொழிந்தமையால், அவ்வாறவர் பின் மொழிந்ததே அவர் தங் கருத்துறுதி யாகுமென்று கடைப்

பிடிக்க. இங்ஙனங் கூறவே, உள்ளந் தூயரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்க்கு, அவர்போல் உள்ளந் தூயரான பரவை சங்கிலியாரது கேண்மையே "நல்லாரிணக்கம்" ஆவதன்றி, அவரைத் துறந்து ஏனைப் பிறரொடுமட்டுங் கேண்மை பாராட்டுதல் அஃதாகாதென்றுணர்க. நம் தொல்லாசிரியர் 'துறவு' என்பதற்குக் கொண்ட இம் மேதகுபொருளின் மாட்சியுணராது, உலகத்தவரை ஏமாற்றிப் பழிபாவங்களிற் படும் மாயாவாதப் பகட்டுப் புறத்துறவினைப் பாராட்டும் அம் மறப்புரைகாரர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும் அவர் பரவை சங்கிலியார்பால் வைத்த காதற் கெழுதகை நேயத்தினையும் இகழாது மற்று என்செய மாட்டுவார்! அது கிடக்க.

சிவநேய அடியார் நேயங்கட்குச் சாதி தடை

இனி, அப்பர் சுந்தரர் முதலான நம் சமயாசிரியன்மார் நடந்துகாட்டியபடி, நாமுஞ் சாதிவேற்றுமைகளைப் பாராது, சிவநேய அடியார் நேயங்களில் மிக்காருடன் உண்ணல் கலத்தல்களைச் செய்து உண்மையன்பினால் ஊடுருவப்பெற்றாலன்றிச், சாதிவேற்றுமைச் செருக்கினாற் சிறியராய் நிற்கும் நாம் அதனை யகன்று அன்பினாற் பெரியராய் நிற்கும் பேரின்ப நிலையினை எய்துதல் இயலாது என்று யாம் எமது தலைமைப் பேருரையில் மொழிந்திட்டேம். இதனை மறுப்பான் புகுந்த அம் மறுப்புரைகாரர் உண்மையாகவே எமதுகொள்கையினை மறுக்க வேண்டினால், சாதிவேற்றுமையினைச் சிதைத்த அப்பர் சுந்தரர் பெரியராகார்; ஆகையால் அவர்போல் நடப்பது சாதியிற் பெரிய நமக்குச் சிறுமையே தருமல்லது பெருமை தராது; நாம் நமது சாதியுயர்வினையே விடாப்பிடியாய்ப் பாராட்டிக், கல்வியுஞ் சிவநேய அடியார் நேயமும் உடையராயினும் ஏனையெல்லாரையுங் கீழ்மக்களாகவே நடத்தி, அவரோடு உண்ணல் கலத்தல்களைச் செய்யாது அவரை யகன்று இறுமாந்தொழுகுதலே நாம் பெரியராதற்குத் தக்க வழியாகும்" என்றன்றோ மறுத்தெழுதல் வேண்டும்? அவ்வாறு செய்தால் உலகந் தம்மைப் பெரிது புறம்பழிக்குமென்பதை நன்கு கண்ட அம் மறப்புரைகாரர், இயைபில்லாதவைகளை யெழுதி மருட்டுகின்றார். இவரது மருட்டுரை சாதி வெறிபிடித்தார்பாலன்றி,

உண்மைபன்பு வாய்ந்தார்பாற் செல்லாது. ஆயினும், அவர் உரைக்கும் போலிபுரையின் பெற்றிமையினை ஒரு சிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம்.

அப்பர் சுந்தரர் சாதிக்கட்டைச் சிதைத்து முறையே திருவமுது கொண்டதுந் திருமணஞ் செய்ததும் அவர் பெரியரான பிற் செய்த செயல்களாதலால், அவர்போற் பெரியராகாத நாம் அச் செயல்களைச் செய்தலாகாது என்றும், மற்று நாம் பெரியராதற்குச் சிவபிரானையுஞ் சிவனடியாரையும் ஓவாது வழிபடுதலே செயல்வேண்டும் என்றும் அம் மறைப்புரைகாரர் கரைந்தார். அன்பரோடு உடனிருந் துணவுகொண்டும் மணம்புரிந்தும் அளவளாவுதல் பெரியரானபிற் செயற்பாலன வென்று கூறும் அவருரை கொண்டே, பெரியராகாமற் சிறியராய்ச் செருக்குற்று நிற்குங் காலங்களிற் சாதியுயர்வு தாழ்வு பேசிக் கொண்டு அன்பரோடு அளவளாவுதலின்றி இறுமாந்தொழுகுதலே செயல்வேண்டுமென்பது அவர்தங் கருத்தாதல் பெறப்படுகின்றது இக்கருத்து அவரை யறியாமலே அவர்தம் போலியுரையில் நன்கு புலப்பட்டு நிற்க. அக் கருத்துக்கு மாறுப் அதனை மறைத்துச், சிவபிரானையுஞ் சிவனடியாரையும் இடையறாத அன்பினால் வழிபட்டுப் பெரியராகல் வேண்டுமென்று மொழிந்து, தம்மை நல்லவராக்கிக்கொள்ளப் பார்க்கின்றார். சிவபிரானுக்கு அன்புள்ளார் எல்லா உயிர்களிடத்தும் எல்லா மக்களிடத்தும் அன்புபாராட்டுந் தன்மையராவர்; சிவனடியார்க்கு உண்மைபன்புள்ளார், திருநீறுஞ் சிவமணியு மாகிய புற அடையாளங்கள் மட்டுமே உடையாரைக் காணினும் அவர் தம் பிறப்பு வரலாறுகளைத் தினைத்தனையும் ஆராயாது அவர்பாற் கரையிகந்த அன்புமீதூரப் பெறுவர். இதற்குப், பெரியபுராணத்துப் போந்த நாயன்மார் வரலாறுகளே போதிய சான்றாம். சைவசமயாசிரியருஞ் சிவ அந்தண குலத்திற் பிறந்தருளியவருமான சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரே,

"தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்"

என்று அந்தணர் குலத்து அடியாரையுங் குயவர் குலத்து அடியாரையும் ஏதொரு வேற்றுமையுங் காணாது ஒருங்குவைத்து

வணக்கங் கூறினமையும் நினைவிற் பதிக்கற்பாற்று. இங்ஙனஞ் சிவனடியார்பால் உண்மையன்பு பூண்டு ஒழுகுவாரெவருஞ் சாதியுயர்வு தாழ்வு சிறிதும் பாராது அவர்க்கு அடியராய்த் தொண்டுசெய்து ஒழுகினமையே நூல்வழக்கானும் உலகவழக்கானும் நன்கறியக் கிடக்கின்றது; நாம் பெரியராதற்கு இங்ஙனம் அம் மரபுரைகாரர் சொல்லும் நெறிதனிலேயுங் கூடச் சாதி வரம்பைச் சிதைத்து அன்பினால் தொண்டுசெய்து ஒழுகும் விழுமிய ஒழுக்கமே புலனாகி நிற்கின்றதன்றோ? ஆகவே, "யானும் அறியேன் அவளும் பொய் சொல்லாள்" என்னும் பழமொழிக்கு அம் மரபுரைகாரர் இலக்கியமாய் நிற்கின்றார் கண்டீர்! இங்ஙனந் தான் கொண்ட கோட்பாட்டுக்குத் தானே மாறாய்நின்று, ஆன்றோர் கைக்கொண்ட உண்மையன்பொழுக்கத்தைத் தன்னை யறியாமலே தன் வாயிற் புலப்படுத்திவிடுதலில் அம்மரபுரைகாரரன்றி வேறு எவர்வல்லார்!

இனி, அப்பர் சுந்தரர் பெரியரானபிற் செய்த செயல்கள் குற்றமுடையவாயினன்றோ நாம் அவற்றைப்போற் செய்தலாகாது? மற்று, அவை அன்பினையே குறிக்கொண்டு, அன்புக்கு மாறான சாதிக்கட்டைத் தொலைத்த பெருஞ் சிறப்புடையவாகலின், நாமும் அவர் செய்த அச் செயல்கள்போற் செய்து அன்பரோடு அளவளாவுதலாற் போதரும் இழுக்கென்னை? இழுக்கில்லாத விழுமிய அந் நடைகளைத் தமது போலிப் புல்லறிவின் முனைப்பால், அவர் இகழ்ந்துரைத்தால் அவ்வளவில் அவை இழிந்தவாய்விடுமோ? சாதிக்கட்டைச் சிதைத்து உண்மையன்பால் அறிவால் உயர்ந்த மேலோர்பால் உயிரும் உடலுமாய்க் கலந்து ஒழுகுதலாற் போதரும் பொல்லாங்கு இன்னதெனக் காட்டாமல், வீணே அம் மேலோர் தம் ஒழுக்கத்தைப் பழித்துப் பேசிவிடுதலால் அது பொல்லாங் குடையதாய் விடுமோ? ஞாயிற்றின் பேரொளியினைக்கண்டு குரைக்குங் குக்கல், அவ்வாற்றால் அஞ் ஞாயிற்றின் பெருமையினைக் குறைக்க வல்லதாமோ? ஆதலால், அறிவு அன்பு ஒழுக்கஞ் சிவநேயம் அடியார் நேயங்களிற் சிறந்தார் "எக்குடிப் பிறப்பினும் எவரேயாயினும்" அவரோடு அன்பினால் ஒருங்கு அளவளாவி வாழ்தலே உயர்ந்த நடையாகுமன்றி, அந் நலங்கள் சிறிதுங் 'கல்லா

ஒருவன் குலநலம் பேசுதல், நெல்லினுட்பிறந்த பதராகுதல்'' திண்ணமாதலால் அவனை யொத்தார்பால் உடன்கூடி வாழ்தல் உயர்ந்தநடை யாகாமல் இழுக்குப்படு மென்க. எனவே, நாம் பெரியராகல் வேண்டுமாயின், பெரியரான அப்பர் சுந்தரர் முத லான நம் ஆசிரியன்மார் நடந்துகாட்டியபடியே சிவநேயம் மிக்கு அடியார்பால் ஏதும் வேற்றுமை காணாது அன்பினால் அளவளாவுதலே செயல்வேண்டுமன்றி, ஏனைச் சிறியார் செய் யுஞ் சாதிவேற்றுமைக் கட்டிற் கிடந்து நம்மையும் நம்மைச் சார்ந்தாரையும் அல்லற் கடலுட் படுப்பித்துப் பிறவித்துன்பத் தைப் பெருக்கலாகாதென் றுணர்ந்துகொள்க.

இனி, அப்பர் சுந்தரர் சாதிச்செருக்கை மாய்த்து முறை யே சிவநேயம் மிக்காருடனிருந்து உணவுகொண்டதும், அவ ரைத் திருமணம் புரிந்ததும் திருவருளால் உந்தப்பட்டுச் செய்த செயல்களாதலால், நான் என்னும் முனைப்புடைய நம் போல் வார் அவர்போற் செய்தலாகாது என்று அம் மறப்புரைகாரர் அடுத்தடுத்துக் கூவுகின்றார். திருவருளியக்கத்தால் அடியார் பால் நிகழுஞ் செயல்கள் இவை, தமது அறிவியக்கத்தால் அவர் பால் நிகழுஞ் செயல்கள் இவை என்று பகுத்துக் காணாமல், அடியார் செய்யுஞ் செயல்களெல்லாவற்றையுமே திருவருட் செயல் திருவருட்செயல் என்று கூவும் அவர், எல்லாமக்களை யும் பிறப்பளவில் வேற்றுமை தோன்றாது படைத்திருக்கும் அத் திருவருட் கருத்துக்குமாறாக 'இவர் பிறப்பளவில் உயர்ந் தவர்,' 'இவர் பிறப்பளவில் தாழ்ந்தவர்' என்று அருளின்றிக் கரைந்து அல்லற்படுவது பெரிதும் இரங்கற்பாலதேயாம். அப் பர் சுந்தரர் முதலான நம் ஆசிரியன்மார் தமக்கென ஓரறிவுந் தமக்கென ஒரு செயலுமின்றித், தாம் உண்டதும் மணந்ததுந் திருப்பதிகம் பாடினதுந் திருக்கோயில்கட்கு நடந்து சென்ற தும் இறைவன்மாட்டு அன்பால் உருகினதும் அடியார்பால் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்ததும் அவரோடு உரையாடினதும் பிறவுமெல் லாந் தஞ் செயலாகாமல் இறைவன் செயலேயாயின், அவரெல் லாம் உயிரும் உணர்வும் இல்லா வறிய இயந்திரங்கள் (பொறி கள்) ஆய் முடிவாரல்லரோ? அவரை யெல்லாந் தனித்தனியே வைத்து அப்பர் சுந்தரர் என்றற் றொடக்கத்துப் பெயர்களால்

தனித்தனியே வாழ்த்துதலும் வணங்குதலுமெல்லாம் நம்மாட் டாட்டுப் பொருளில் வருஞ்செயல்களாய் முடியுமல்லவோ? அவர் இறைவனைப் பாடினதும் அவர் இறைவனை வணங்கினதும் அவர்தஞ் செயலாகாமல் இறைவன் செயலேயாயின், இறைவனே தன்னைத்தான் பாடிக்கொண்டான், இறைவனே தன்னைத்தான் வணங்கிக்கொண்டான் என்று முடிக்கப்பட்டு அவை இறைவற்குத் 'தன்னைப்பற்றுதல்' என்னுங் குற்றத்தைச் சுமத்துமல்லவோ? உயிரென ஒன்றில்லை, எல்லாம் பிரமமே யெனக் கூறும் அம் மறுப்புரைகாரர் போல்வாரான மாயா வாதிகட்காயின் அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தும்; மற்றப்,

"பதிபசுபாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்

பதியினைப் போற்பசு பாசம்அநாதி" (திருமூலர்)என்றும்,

"அதுவென்னும் ஒன்று அன்று அதுவன்றி வேறே

அதுவென்று அறி அறிவும்உண்டே" (மெய்கண்டதேவர்)

என்றும் போந்த எம் ஆசிரியர் அருளுரைவழி பிழையாது நின்று, இறைவனைப் போலவே உயிர்களெல்லாந் தமக்கென விழைவு அறிவு செயல்கள் (இச்சாஞானக்கிரியைகள்) உடையவாமெனவும், ஆயினும் அவை மலத்தினால் மறைக்கப்பட்டு நிற்குமெனவுந், தம்மைப் பொதிந்த மலமாசு இறைவன்றன் றிருவருளுதவியால் நீங்க நீங்க அவ்வுயிர்கள் தமக்கியற்கையாவுள்ள அவ்விழைவு அறிவு செயல்கள் இனிது விளங்கப்பெறுமெனவும், மலத்தை நீக்குதற்கு உதவிசெய்யும் அவ்வளவே இறைவன் செயல் அவ்வுதவியைப் பெற்று மலப் பிணிப்பை அவிழ்த்துச் சிவபிரானிடத்துஞ் சிவநேயம் வாய்ந்தாரிடத்தும் விழைவுகொண்டு அவரருளையும் அன்பையும் பெறுதற்கான வழிவகைகளை அறிதலும் அதற்கேற்ற முயற்சிகளைச் செய்து நடத்தலுமெல்லாம் புனிதராவாரெல்லார்க்கும் மெய்யுரிமையாமெனவும் வற்புறுத்து நவலுஞ் சைவசித்தாந்த உண்மைநெறி பேணும் எம்மனோர்க்காயின் அங்ஙன முரைத்தல் எட்டுணையுஞ் சாலாதென்க.

அற்றேல், நம்மாட்டு நிகழும் இறைவன் செயலுக்கும் நஞ் செயலுக்கும் வேற்றுமை என்னையெனிற், காட்டுதும்: பசித்துப் உணவுபெறுமையால் அயர்ந்துறங்கும் மகவினை எழுப்

பிப் பால் ஊட்டும் அன்னையின் செயல் போல்வது முதல்வன் றன் அருட்செயல்; அங்ஙனம் எழுப்பி அன்னை தரும் பாலினைப் பருகும் மகவின்செயல் போல்வது நம்போன்ற உயிர்களின் செயல்; இன்னும் அன்னையின் திருக் கொங்கைகளிற் பாலமிழ்தினை அமைத்துவைப்பது இறைவன் செயல்; மற்றுப், பால்சுரக்கும் நேரமும் மகவின் பசியும் அறிந்து அப்பாலினைத் தன் மகவுக்கு ஊட்டுவது அன்னையின் செயல். இங்ஙனமே, கண் கால் முதலான மிக வியக்கத்தக்க உறுப்புகளோடு கூடிய இவ்வுடம்பை நமக்கு அமைத்துக் கொடுத்தது இறைவன் செயல்; இவ்வரிய வுடம்பைப் பெற்ற நாம் அதனைப் பழுது படாமற் பாதுகாத்து அதன்றுணையால் நம் அறிவையும் அன்பையும் இன்பத்தையும் வளர்த்து இறைவன் றிருவடிப் பேற்றினை எய்துதல் நம்செயல். இவ்வாறு பகுத்து ஆராய்ந்து காண வல்லார்க்கே, இறைவன் நம்பொருட்டுச் செய்யும் படைத்தற்றொழிலைச் சிற்றறிவுடைய நம்மனோர் ஓர் அணுத்துணையுஞ் செய்யமாட்டுவா ரல்லரென்பதூஉம், அப் படைத்தற்றொழிலைப் பயன்படுத்தித் தம்மறிவையும் அன்பையும் வளர்த்து அம்முகத்தால் தமது ஆணவச் செருக்கை அகற்றிக்கொள்ளாத உயிர்களை இறைவன் தனது திருவருளின்பத்திற் படுப்பித்துக் கொள்ள மாட்டுவானல்ல னென்பதூஉம் நன்கு விளங்கும். ஆகவே, குலச்செருக்கு குடிச்செருக்கு செல்வச்செருக்கு கல்விச் செருக்கு முதலான ஆணவக்கறை சிறிதுமின்றி, அன்பினால் அகங்குழைந்துருகி அப்பரும் அப்பூதிகளும் உடனிருந்து திருவமுதுகொண்டு அளவளாவியதும், சுந்தரரும் பரவை சங்கிலியாருங் காதற்கெழுதகைமையில் விஞ்சி உடலுமுயிரு மெல்லாம் ஒன்றுய்ப் பேரன்பினுருவாய் நின்றதும் பிறவுமெல்லாம் அப் பெரியார்தம் அறிவுமுயற்சி அன்பு முயற்சிகளால் நிகழ்ந்தனவே யாகுமல்லால், அவையெல்லாம் இறைவன்செயல்க ளாகா வென்று கடைப்பிடித் துணர்ந்து கொள்க. இவ்வாறன்றி, உயிர்களின் செயல்களை இறைவன் மேலேற்றிக்கூறுதல், கழுவாய் இல்லதொரு பெருங்குற்றமாம் என்பதனையும் உணராது, 'எல்லாம் இறைவன்செயல்' 'எல்லாந் திருவருட்செயல்' என்று சொல்லிவிட்டமையானே தாம்

ஞானக்கடலைக் கரைகண்டவரென நம்பிப் பொதுமக்கள் தம்மைப் பாராட்டுவரென்று தமக்கு அவ்வாற்றால் ஒரு பொய்ப் புகழை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதலையே விழைந்து, சிவபிரான் றன் இறைமைத் தன்மைச்கும் அடியார்தம் மெய்யன்பின் திறனுக்கும் ஆகாத இழுக்குரைகளை எழுதித், தமது மாயாவாதக் கோட்பாட்டைச் சைவசித்தாந்தம்போற் காட்டும் நாடகவன்மையில் அம் மறுப்புரைகாரர்க்கு நிகராவார் எவருமே யில்லையென்க.

அற்றேல், "நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்நாதன்
றஞ்செயலே யென்றுந் தீபற" எனப் போந்த

அருளுரையால் மெய்யடிமை பூண்டார்பால் இறைவன் செயலன்றி, அவர்தஞ் செயல் சிறிதுந் தோன்றாதென்பது பெறப் படுகின்றதாலோ வெனின்; அற்றன்று, பொறி புலன் கருவிகளின் வழி அறிவும் முயற்சியும் நிகழாது, அவையெல்லாங் கடந்து இறைவன் திருவருளிற் றோய்ந்து "பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர்குண மருவித்" தம்மையும் உலகத்தையும் மறந்து நிற்குஞ் சீவன்முத்தர் நிலையினைக் கூறும் அவ் வருளுரையினை, உலகத்துயிர்களை ஈடேற்றுதற்பொருட்டுத் தோன்றி அவ்வுயிர்கள்பால் அருளும் அன்பும் பூண்டு ஒழுகி, அவர்க்கு இறைவன்றன் அருட்செயல் மாட்சிகளைக் காட்டுவாரான நம் ஆசிரியர்க்கும் ஏனைச் சிவனடியார்க்கும் ஏற்றுதல் பொருந்தாதென்றுணர்க. சீவன்முத்தர்நிலை அந் நிலையை அடைந்தார்க்கன்றி ஏனையோர்க்குப் பயன்படாது; சிவனடியார் நிலையோ அவர் தமக்கே யன்றி உலகத்துள்ள எல்லா வுயிர்க்கும் பயன்படுவதுடைத்து. அற்றேற், சிவனடியார் தம்முட் சீவன்முத்தராய் நின்றார் இல்லையோவெனின்; அற்றன்று, கண்ணப்பர், பெருமிழலைக் குறும்பர் முதலானவர் தம்மையும் உலகத்தையும் மறந்து இறைவன்திருவருட்பெருக்கிலேயேமுழுதுந் தோய்ந்து நின்ற சீவன்முத்தரே யாவர்; மற்று, நம் சமயாசிரியன்மாருந், திருமூலர் காரைக்காலம்மையர் முதலான ஏனை நாயன்மார் பலருந் தாம் இறைவன் றிருவருளிற் றோய்ந்து நின்றதோடு அமையாது, உலகத்தாரையும் அந் நிலைக்குச் செலுத்தும் பேர் அருட்டிறம் வாய்ந்தவராகலான், அவர்பால் இறைவன் செயலே

யன்றி அவர்தம் அருட்செயலும் ஒருங்கு விரவி நிற்கலாயிற்று. ஆகவே, இறைவனுக்கு அடிமைத்திறம் பேணுஞ் சான்றோருள்ளும் இவ்விருவேறு நிலைகள் கட்புலனுறத் தோன்றக் காண்டலின், அவருள் ஒரு நிலையில் நின்றார்க்குரிய தன்மையினை வேறொரு நிலையில் நின்றார்க்கு ஏற்றிக் கூறுதல் பகுத்தறிவில்லாதார் செயலேயாமென்று ஓர்க. ஆகவே, அப்பரும் அப்பூதிகளும் ஒருங்கிருந்து திருவமுதுகொண்டதுஞ், சுந்தரர் பரவை சங்கிலியாரை மணந்ததுந் திருவருட்செயல்களேயன்றி, அவர் தஞ் செயல்கள் அல்லவென்ற அம் மறுப்புரைகாரருரை பொருளில் புல்லுரையேயாமென்று தெளிக.

இனி, அன்பே உயர்ந்ததாகலின் அதனைக் கைக்கொள்க, சாதிவேற்றுமை தாழ்ந்ததாகலின் அதனைக் கொள்ளற்க என்று நம் ஆசிரியர் அறிவுறுத்தினராயின், அவ்வறிவுரையினை ஏற்று நடத்தல் வாய்வதாகும், மற்று அவர் நடந்த நடைகளைப்பார்த்து அவ்வாறு நடத்தல் வாயாது என்பதுபட அம் மறுப்புரைகாரர் தெளிவின்றிச் சில வரைந்தார். இவர் சொற்கள் நமக்கு இறும்பூதினை விளைத்தன. நம்மாசிரியன்மா ரெல்லாம் அன்பினையே யுயர்த்திச் சாதியினை இழித்துப் பேசியிருப்ப, "முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதோடு" ஒப்ப, அவர்கள் அங்ஙனம் அறிவுரை கூறவில்லையென்று அம் மறப்புரைகாரர் கூறியது எவரை ஏமாற்றுதற்கோ! நம் ஆசிரியன்மார் அங்ஙனங் கூறிய அறிவுரைகளை யெல்லாஞ் **சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும்** என்னும் எமது நூலில் நன்கெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றோம். அவற்றைக் காணுதார்,

"சாத்திரம் பலபேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்திரமுங் குலமுங்கொண்டு என்செய்வீர்" என்றும்,
"எவரேனுந் தாமாக இலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டால் உள்கி
உவராதே அவரவரைக் கண்டபோதே உகந்தடிமைத் திறம் நினைந்து" என்றும் போந்த திருநாவுக்கரசு நாயனுர் திருமொழிகளையும்,
"நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லளவல்லாற் பொருளில்லைத் — தொல்சிறப்பின்

ஒண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி ஆள்வினை
என்றிவற்றான் ஆகுங் குலம்'' என்றும்,
''சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் – மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி'' என்றும் போந்த சான்றோர் திருமொழிகளையுங் கருத்தில் இருத்தி, எவரும் அம்மறுப்புரைகாரர் சொல்லில் ஏமாறு திருக்கக்கடவராக!

இனிச், சிவஞானசித்தியார் ''தவஞ்செய் சாதி'' என்று கூறுகின்றதே யன்றிப் பிறப்பளவிற் சாதியென்று யாண்டுங் கூறாமையாற், பிறப்பளவிற் சாதிவேற்றுமை பாராட்டும் அம் மறுப்புரைகாரர் அதனை யெடுத்துக் காட்டியது, தமது கொள்கையினை அது வேரோடு அறுக்கும் ஞானவாள் என்பதை அறியாமையாற் போலும்! இங்ஙனமே தெய்வத் திருவள்ளுவர் அருளிச் செய்த,

''மேற்பிறந்தும் மேல்அல்லார் மேலல்லர் கீழ்ப்பிறந்துங்
கீழல்லார் கீழல்லவர்'' என்னும் அருமைத் திருக்குறள், 'தம்மைப் பிறப்பளவில் உயர்ந்தவராகச் சொல்லிக்கொள்வாரது குலத்திற் பிறந்தவராயினும், உயர்ந்த குணச்செயல்கள் இல்லாதவர் உயர்ந்த குலத்தவர் ஆகார்; பிறரால் இழிந்த குலத்தவராக ஒதுக்கப்பட்ட வகுப்பிற் பிறந்தவராயினும், உயர்ந்தகுணச் செயல்கள் உடையவர்கள் கீழ்மக்களாகமாட்டார்' என்று எளிதிற் பொருள்தந்து, அம்மறுப்புரைகாரர் பிறப்பளவிற்கொண்ட சாதிப் பதர்க்கொள்கையினை எரித்துச் சாம்பராக்குங் கொழுந்தீயா யிருந்தும், அதனை இவர் கையிலெடுத்தது எத்துணைப் பேதைமை! குலங் குடி சாதி என்னுஞ் சொற்களை ஆன்றோர் நூல்களிற் கண்டுவிட்டால், உடனே அம்மறுப்புரைகாரர், சாதி வேற்றுமை நம் தொல்லாசிரியர்நூல்களிற்சொல்லப்படுகின்றது, அஃதவர்க்கு உடம்பாடென்றுசொல்லப் பதறுகின்றார். ஆனால், நம் ஆசிரியன்மாரோ அன்பு அறிவு அருளொழுக்கம் சிவநேய அடியார் நேயங்களின் மிக்காரை யெல்லாம் ஓரினப்படுத்தி உயர்ந்த சாதியாராகவும், அந் நலங்கள் இல்லாதாரை அவரின் வேறுபடுத்தித் தாழ்ந்தசாதியாராகவுங் கொண்டிருக்கின்றார்;

அங்ஙனம் எம்மாசிரியர் குணத்தாற் செயலாற் கொண்ட சாதி வேற்றுமை எமக்கும் உடம்பாடேயாம்; ஆனாற், குணத்தையுஞ் செயலையும் பாராமற் பிறப்பளவிற் சாதிவேற்றுமை பாராட்டும் அம் மறுப்புரைகாரரின் தீய சாதிவேற்றுமைதான் எமக் குடம்பாடாகாதது. அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் அறிவுறுத்திய கண்ணனும் "அவரவர் குணத்தாலுஞ் செயலாலுஞ் சாதி வகுத்தேன்" என்று கூறுதலுங் காண்க. உண்மை இவ்வாறாகலிற், பிறப்பளவில் உயர்வு சொல்லிக்கொள்ளும் அம் மறுப்புரைகாரர், 'பார்ப்பனர்' என்றுஞ் 'சைவவேளாளர்' என்றுந் தம்மை யுயர்த்துப் பேசிக் கொள்ளுங் கூட்டத்தாரில் எத்தனை பேர் குணத்தாலுஞ்செய்கையாலும்உயர்ந்தவர்! என்று நடுவுநிலைதவறாது நின்று எண்ணிப்பார்ப்பாராயின், ஆயிரவரில் ஐவர்தாமும் நல்லவராக இராமையை அவரே நன்குணர்ந்துகொள்வர்.

இனிச், சிவயோக நிலையில் ஈடுபட்டு நின்று தம்மையும் உலகத்தையும் மறந்து சிவமேயானாரைப் பற்றிப் பேசுதலால் ஈண்டைக்குப் பொருத்தமாவது ஏதும் இன்மையின், அன்னாரைக் குறித்து வறிதே விரித்தெழுதி வழக்குதலில் அம் மறுப்புரைகாரர்தமக்கு நிகராவார் எவருமேயில்லை; ஆகவே, "அவ்வளவில் அவன் மகிழ்க" என்னும் நயமேகொண்டு அவர் தமது திறனைத் தாமே மெச்சிக்கொண்டு மகிழ்ந்துகிடக்க.

இனித், தமிழ்நாட்டவரிற் பெரும்பாலாரைத் தீண்டாதவர் என ஒதுக்கிவைக்குஞ் சாதிச் செருக்கர்கள், அத் தீண்டாதவர்பால் எல்லாவகையான உதவிகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, மூன்று நான்கு வேளை கொழுக்க விலாப்புடைக்கத் தின்று உயிர்வாழ்ந்து வருபவராய்த், தமக்கு அவ் வுதவிகளைச் செய்யும் அவ்வேழை யெளியவர்களுக்கு ஒருவேளை நல்லுணவு கூடக் கொடாமல் அவர்கள் பட்டினியும் பசியுமாய்க் கிடந்து துன்புறச் செய்வதுடன், அவர்கள் கடவுளை வணங்குதற்குக் கோயில்களினுள்ளே வருதலும் ஆகாதென்று கொடுமைசெய்வதுந் தெய்வத்துக்கு அடுக்குமா என்று யாம் எழுதிய பகுதியைக்கண்டு அம்மறுப்புரைகாரர் வயிறெரிந்து பட்டுப்போகின்றார். ஏனென்றால் இவரும் இவரோடொத்தாரும் உயர்ந்த சாதியாராம்; மற்றையோர் தீண்டத்தகாத இழிந்த சாதியாராம்;

ஆதலால், அவரோடிருந்து கடவுளை வணங்கினால் தமக்கு நர கம் வந்துவிடுமாம். என்னே இவர்தம் பேதைமை! என்னே இவர்தஞ் சாதி யிறுமாப்பு! தம்மைப் போலவே கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட மக்களை இவ்வளவு குறைத்துப்பேசும் இவர் எவ்வளவு ஈரமற்ற வன்னெஞ்சராய் இருக்கின்றார்! கடவுளின் வியக்கத்தக்க படைப்பாய், அக்கடவுளின் பிள்ளைகளாய் இருக் கும் மக்களில் ஒரு பெரும் பகுதியாரை இழித்துப் பேசும் இவர் உண்மையாகவே கடவுளிடத்து அன்புடையவராயிருத் தல் கூடுமோ! தாம் அவர்களோடு உண்ணல் கலத்தல்களைச் செய்யாதொழியினும், அவர்களைக் கோயில்களினுள்ளே வணங் கவும் விடாமை எத்துணைப் பெரிய வன்கண்மை! இத்தகைய வன்கண்ணர் இருக்கும் வரையில் மக்களுள் ஒற்றுமையும் அன்பும் உண்டாகா; இத்தமிழ்நாடு, ஒன்றோடொன்று பகைத் துப் போரிட்டு மாயும் மறவிலங்குகள் உள்ள காடாகவே சீரழி யும்! இத்தகைய கொடியரால் மக்கள் ஒற்றுமையின்றிப் பல வேறுவேறு சிறுசிறு வகுப்பினராய்ச் சிதர்ந்தமையா லன்றோ, இந் நாட்டவர் வலிவிழந்து, துருக்கர் முதலான அயல்நாட்டு மக்களின் படையெடுப்பின் கீழ் அகப்பட்டு நசுங்கிக் கணக் கின்றி மாய்ந்தனர்! இந்நாட்டவர் ஒற்றுமையும் வலிவும் உடை யராயிருந்தால், அவ்வயல்நாட்டவர் இங்கே தலைக்காட்டலுங் கூடுமோ! இறைவனருளால் ஆங்கில அரசு இந் நாட்டின்கண் நிலைப்பட்டகாலந் தொட்டன்றோ, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப் பட்ட வகுப்பினர் சிறிது சிறிதாக ஏனையோர்க்குள்ள உரிமை களைப் போல்வன தாமும் பெற்று மேலேறி வருகின்றனர். இம் முறையரசு மட்டும் இந் நாட்டில் இதுகாறும் நிலைபெறா திருந் தால், மறுப்புரைகாரரை யொத்த வன்கண்ணரால் இந்நாட்ட வர் இன்னுஞ் சீர்குலைந்து, இந் நாடு முற்றுமே பாழடைந்து போயிருக்கும். முன்னே வந்த துருக்க அரசரால் இந் நாட் டவரடைந்த துன்பவரலாறுகளை நன்கறிந்தவர்க்கே யாம்கூறும் இவ்வுண்மை புலப்படும். இந் நாட்டவரிற் சாதிவெறி பிடித்த வகுப்பார் சிலர் நடுவுநிலை சிறிதுமின்றித், தம்மிற் றாழ்ந்தவரா கத் தம்மாற் கருதப்பட்ட ஏழை யெளிய மக்கட்குச் செய்த தீமைகட்கு ஓரளவேயில்லை. அவ் வெளியமக்கள் உண்ணச்

சோறும் உடுக்கக் கூறையுமின்றி, அதனால் உடல் வலிவிழந்து, கல்வியுணர்ச்சி யில்லாமையால் அறிவுவலிவு மிழந்து நிலை கலங்கி நின்றமையா லன்றோ, அவர்கள் இந் நாட்டின்மேற் படையெடுத்து வந்த துருக்கர் மதத்தை நூறுயிரக்கணக்காய்த் தழுவித் தாமுந் துருக்கராயினர். துருக்கர்க்குப் பின்வந்த போர்த்துக்கேசியர் உலாந்தாக்காரர் இந் நாட்டின்கட் பரவச் செய்த கத்தோலிக் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவினவர்களும் எண்ணிறிந்தவர்களாவர். இங்ஙனம் இவ்விந்தியநாட்டு மக்களில் மூன்றிலொரு கூறூர் அயல்நாட்டவர் மதங்களைத் தழுவி, அவ்வாற்றாற் பல நலங்களை அடைந்தனர். இப்போதுஞ் சாதி வெறிபிடித்த மறப்புரைகாரர் போல்வார் செய்யுங் கொடுமைகட்கு அஞ்சியும், இந்துமதத்தின் பெயரால் இன்னவர் செய்யும் அறிவற்ற நடுவுநிலைபற்ற செயல்களைக் கண்டு அருவருத்தும் ஒவ்வொருநாளும் அயல்மதம் புகுவார்தொகை பெருகியே வருகின்றது. இவ்வாறு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை வரலாற்றுநூல்களால் அறிந்துகொள்ளும் ஆங்கில உணர்ச்சி வாயாத சாதிச் செருக்கர்கள், திருநெல்வேலி நாட்டையும் மலையாள நாட்டையும் போய்க் காண்பர்களாயின், அந்நாடுகளில் முறையே கிறித்துவர் தொகையும் மாப்பிளைத் துருக்கர் தொகையும் மிகுந்திருத்தற்குக் காரணம், மற்றை நாடுகளைவிட அந் நாடுகளிற் சாதிவெறி பிடித்தார் கூட்டம் மிகுதியா யிருப்பதுவேதான் என்பதனை நன்கறிந்துகொள்வர்கள். அதுகிடக்க.

இனித், திருக்கோயில்களி னுள்ளே தீண்டாதவர்களை விடாமை என் என்றால், அவர்கள் மாட்டிறைச்சியுண்டு, கட்குடித்து, ஆண் பெண்கள் வரைதுறையின்றி ஒருவரையொருவர் மருவிக் களித்துத், துப்புரவின்றி முடைநாற்றம் வீச உலவுதலாலேதான் என்று சாதி வெறியர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், தீண்டாதவர்கள் மட்டுந்தாம் இங்ஙனம் நடப்பவர்களா என்று உற்றுநோக்கினால், அவர்கள் நிகழ்த்துந் தடை பொருந்தாப் புல்லுரையேயாதல் நன்குவிளங்கும். இப்போது திருக்கோயில்களின் உட்செல்வார் எல்லாரும் புலாலுங் கள்ளும் மறுத்து, ஒருவனையே மருவும் ஒருத்தியும் ஒருத்தியையே மருவும் ஒருவனுந் தாமாவென்று ஆராய்ந்து பார்மின்கள்!

பார்ப்பனர் சைவர் என்று பெயர்கொண்டாரில் எத்தனையோ பெயர், தீண்டாதவர்க்கு வறுமையால் உண்ணக் கிடையாத எத்தனையோ வகையான விலங்கின் இறைச்சிகளையும் எத்தனையோ வகையான சாராயங்களையுந் தாம் உட்கொள்கின்றார்கள் என்பது நாடெங்கும் பேச்சாய்க் கிடக்கின்றது! இவர்களுள் எத்தனையோபெயர் குறத்தி புலைச்சி முதலான தம்மால் விலக்கப் பட்ட மகளிரையுங் கூடிக் களிக்கின்றனரென்னுஞ் சொல்லும் ஊரெங்கும் உலாவுகின்றது! இவர்களெல்லாங் கடவுளிடத்து அன்புடையார்போற் நம்மைப் பிறர் மெச்சிக்கொள்ளும் பொருட்டுக் கோயிலினுள்ளே ஆடம்பரத்தோடு செல்லவில்லையா! பார்ப்பனர், சைவரிற் பலர் மறைவிலாவது ஊனுஞ் சாராயமும் உட்கொள்கின்றார்கள். இவ் விருவகுப்பின ரல்லாத ஏனை வகுப்பினர் எல்லாருமோ வெளிப்படையாக ஆட்டிறைச்சி கோழியிறைச்சி முட்டை மீன் முதலான எத்தனையோ வகையான ஊனை உண்பவர்களா யிருக்கின்றார்கள்; இவர்களில் எத்தனையோ பலர் கள்ளுஞ்சாராயமும் வெளிப்படையாக அருந்துபவராயுங் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள், எல்லாருங் காணக் கண்ட கண்ட மகளிரொடு கைகோத்து உலவுதலைக் காணாதவர் யார்? இவர்கள் திருவிழாக்காலங்களிலும் மற்றை நாட்களிலும் வேசியரையும் பிற மகளிரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோயில்களினுள் வரவில்லையா? அதுவேயுமன்றி, ஒவ்வொரு கோயிலிலுங் கோயிலுக்கென்று விடப்பட்ட பரத்தையர்கள் எத்தனைபேர்! இவர்களெல்லாந் தனித்தனியே ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திருப்பவர்களா? இல்லையே; பொருள்தருவார் எவராயிருப்பினும் அவர்தோள் மருவிக் களிப்பவரல்லரோ! இன்னும், இவரேயன்றித் தமிழ்நாடல்லாத பிறநாடுகளிலிருந்து வந்து திருக்கோயில்களினுட்சென்று வணங்குவார் தொகைக்கு ஒரு கணக்குண்டோ? இவர்களில் இன்னார் தீண்டத்தக்க சாதியார், மற்று இன்னார் தீண்டத்தகாத சாதியாரென்று பகுத்துக்கண்டவ ருண்டோ? இன்னுந், தமிழ்நாட்டிலேயுங் கூட ஓர் ஊரில் தீண்டாதவர் என்று சொல்லப்படும் மக்கள், பிறிதோர் ஊரிலுள்ள திருக்கோயிலினுட் சென்று வணங்கி வருதலும் மறைவாக நிகழ்ந்துவருதலை அறியாதார் யார்? வெறுங்

தோற்றத்தளவில் இவர் உயர்ந்த சாதியார், இவர் தாழ்ந்த சாதியார் என்று பகுத்தறிதற் குரிய அடையாளங்களை, எல்லாரையும் படைத்த இறைவன் எந்த மக்களுடம்பிலும் படைத்துவையாதிருக்க, அவன் திருவுளக் கருத்துக்கு முற்றம் மாறாக, ஒருவர் தம்மை யுயர்ந்தவராகவும் மற்றைபொருவரைத் தாழ்ந்தவராகவுந் தமது இறுமாப்பினாற் கருதிக்கொண்டு, தம்மாற் றாழ்த்தப்பட்டவர்க்கு அளவிறந்த கொடுமைகளைத் தொடர்பாகச் செய்வது, அங்ஙனஞ் செய்வார்தம்மை வேரோடு அழிக்குங் கருவியாய் வலிவேறி வருதலை அம் மறுப்புரைகாரர் அறியார் கொல்லோ!

இனித், தீண்டாதவர்பால் முடைநாற்றம் வீசுகின்றதெனக் கூவுவோர், அவர் செய்யுங் கடுமையான தொழில்களையும், அத்தொழில் மிகுதியாலுங், குளித்து முழுகித் துப்புரவா யிருக்கத் தக்க வசதிகளைச் சாதிக்கிறுக்கர்கள் அவர்கட்குத் தராமையாலும், வறுமையால் நல்ல ஆடை உடுக்கவும் நல்ல வீடுகளில் இருக்கவும் இயலாமையாலும் அவர்கள் அங்ஙனம் அழுக்கேறி முடைநாற்றம் வீசப் பெறுகின்றார்களென்பதை அறியாததென்னையோ! அவர் செய்து தருந் தொழில்களி னுதவியாற் செல்வமுடையராகித் துப்புரவான ஆடைகளும் அகன்ற பெரிய இல்லங்களும் பெற்றுக் கொழிக்குஞ் சாதிக்கிறுக்கர்களைப் போல், அவ் வேழையெளியவர்களும் இனிது வாழப்பெற்றால் அவர்கள்பால் அந் நாற்றங் காணப்படுமோ? விலக்கப்பட்ட வகுப்பாரிலிருந்து கிறித்துவ மகமதிய மதங்களுட் புகுந்து நிலையுயரப் பெற்றவர்க்குள் இத்தகைய முடைநாற்றங் காணப்படுகின்றதா? சிறிதும் இல்லையே! சாதிக்கிறுக்கர்கள் தாம் பயன்படுத்துங் கிணறுகள் குளங்கள் முதலான நீர்நிலைகளில், அவ்வேழையெளியவர்களை ஒரு குடங்கை நீரும் எடுக்கவிடாமையாலன்றோ, தம்மைப்போல் அவர்களுந் தக்க இடங்களில் இல்லங்களமைத்துக்கொள்ள இசையாமையாலன்றோ ஐயோ! அவர்கள் எல்லாரும் அங்ஙனம் இரங்கத்தக்க நிலையிலிருந்து இன்னலுறுகின்றார்கள்! இங்ஙனம் அவ் வேழையெளியவர்கள் அருவருக்கப்படும் நிலையிலிருத்தற்குக் காரணர் சாதி வெறிபிடித்தவர்களே யாதலால், அவ்விரங்கத்தக்கபயன்படுமக்களை அங்ஙனம்

இழித்துரைத்தலினும் பெரியதொரு வன்கண்மை பிறிதில்லையென்க.

இனித், தம்மை உயர்ந்த சாதியாராகக் கருதுஞ் சாதிச் செருக்கர்களாவது முடைநாற்றமின்றி நறுமணங் கமழப் பெறுகின்றார்களாவென்று சிறிது கூர்ந்து பார்மின்கள்! காரமும் புளிப்பும் மிகுந்த உணவுகளை உட்கொள்ளலாலும், வெற்றிலை புகையிலை முதலான தீநாற்ற மயக்கப்பொருள்களைக் குழையக் குழைய மெல்லுதலாலும், புகைச் சுருட்டுப் பிடித்தலாலும், மூக்குத்தூள் செலுத்துதலாலும், இன்னும் இவைபோன்ற அருவருப்பான செயல்களைச் செய்தலாலும், மலக்குடலைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ளாமையாலும் பார்ப்பனர் சைவரில் எத்தனையோ பெயர் முடைநாற்றம் உடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள்! இவர்கள் கிட்டவரின் இவர்களின் வாயிலிருந்தும் உடம்பிலிருந்தும்வரும் முடைநாற்றம்பொறுக்கக்கூடியதாயில்லை. அதுவேயுமன்றி, இவர்கள் நோய்கொண்டும் புண்கொண்டும் புழுத்துக் கிடக்கையிலாவது இவர்கள் பிறப்பளவில் தம்மை உயர்ந்த சாதியாராகப் பேசிக்கொண்டது பெரும் பிழையென உணரக் கடவாராக! விலக்கப்பட்ட சாதியார் பெரும்பாலும் நோயின்றி வலியயாக்கை யுடையவர்களாய் எல்லார்க்கும் பயன்படுவாராய் நீண்டகாலம் உயிர்வாழ்தலையுந், தம்மை உயர்ந்த சாதியாராகக் கருதிக்கொள்ளும் பார்ப்பனர் சைவர் முதலான ஏனை வகுப்பினரிற் பெரும்பாலார் எலும்புருக்கி ஈளை யானைக்கால் பித்தபாண்டு கொறுக்குப்புண் முதலான கொடுநோய்கொண்டு வலிவிழந்த வுடலினராய் எவர்க்கும் பயன்படாமல் விரைந்து மாய்தலையும் ஒப்பிட்டுக் காணுங்காற், பிறப்பளவிற் பார்ப்பினும் விலக்கப்பட்ட வகுப்பாரே ஏனைப் பார்ப்பனர் சைவர் முதலாயினாரை விடத் தூயயாக்கை யுடையராயிருத்தல் புலனாகா நிற்கின்றது. இவ் வியல்புகளையெல்லாம் ஆராய்ந்துபாராமல், உயர்ந்த அம் மக்களைத் தீண்டத்தகாத முடைநாற்ற முடையரென்பது எவ்வளவு பேதைமை! அதுகிடக்க.

இனி, அம் மறுப்புரைகாரர் தீண்டாதவரைக் கோயிலினுள் விடலாகா தென்பதற்குத், திருநாளைப் போவாரென்னும் நந்தனார் வரலாற்றினை ஏன் மேற்கொள்ளலாகா தென்[illegible]மை

வினவுகின்றார். மறுப்புரைகாரரைப் போலவே சாதிவெறி பிடித்த கோயிற் குருக்கண்மார் அந்நாளிலும் இருந்தமையின், நந்தனாரைக் கோயிலினுள் விடாதே தடுத்தனர். எல்லாம்வல்ல இறைவனோ, அக் குருக்கண்மார் இழிந்தாராதலும் நந்தனார் உயர்ந்தாராதலுந் தேற்றுதற் பொருட்டு, நந்தனாரைத் தீயிற் குளிப்பித்துக் கோயிலினுட் புகுவித்தான். தீயிற் குளித்தும் பழுதுபடாத தெய்வயாக்கையுடைய நந்தனார் பெருமைக்குந், தீயிற்படிற் படுசாம்பராய் வெந்தொழியுங் கொழுத்த வுடலினை யுடைய அக் குருக்கண்மார் சிறுமைக்கும் உள்ளவேற்றுமை இதனால் நன்குபுலனாகின்றதன்றோ? குருக்கண்மார் நந்தனாரைக் கோயிலினுள் விடாது தடுத்தாற்போல, இறைவனும் அவரைத் தடுத்தனனா? இல்லையே; எப்படியாவது அவரை அதனுட் புகு வித்தற்கன்றோ வழிசெய்தான். அங்ஙனம் இறைவன் அவற் குக் காட்டிய அருள்நிகழ்ச்சியினை மேற்கோளா யெடுத்துத், தீண்டாதவரெனச் சாதிக்கிறுக்கர்கள் இழித்துப்பேசும் நன் மக்களைக் கோயிலினுள் விடுவதற்குப் பரிந்து பேசுவதே சான் றோர்க்குக் கடனாயிருக்க, அதற்கு மாறாய் அம்மறுப்புரைகாரர் தம்போற் சாதிவெறி பிடித்த அச்குருக்கண்மார் அவரிடத்துக் காட்டிய மருள்நிகழ்ச்சியினை மேற்கோளாயெடுக்க வேண்டு மெனக் கரைந்தார். என்னே இவர்தந் தீவினை யிருந்தவாறு!

இவரைப் போலவே, மற்றை மக்களை இழிந்தவராகக் கருதி, அவர் கூட்டத்திற் சென்று வந்த தமக்குத் தீட்டுண் டாயிற்றெனக் கருதிய **நமிநந்தியடிகள்** என்னும் பார்ப்பன அடியார்க்குச், சிவபிரான் அவர்கொண்ட அக் கருத்துப் பழு தாதல் காட்டி நல்லறிவு கொளுத்திய வரலாற்றினைப் பெரிய புராணத்தின்கட் பார்த்திருந்தனராயின், அம் மறுப்புரைகாரர் இவ்வாறெல்லாஞ் சாதிவெறி கொண்டு அலறார். அதுவும் பாராத அவர்தந் தீவினைக்கு யாம் இரங்குதலே யன்றி வேறு என்செய்வம்!

அப்பர் முதலான சிலரின் துறவு

இனிப், பௌத்த சமண்மதங்கள் தமிழ்நாட்டிற் புகுந்து வைகிய பின்னர்த் தான், மனைவி மக்களைத் துறந்துபோய்

ஐயம் ஏற்றுண்டு பிழைக்கும் புறத்துறவு இந்நாட்டிலுள்ள சில ரால் மேற்கொள்ளப் படுவதாயிற்று என்றேம். மற்று, அம் மறுப்புரைகாரரோ, அப்பர் மாணிக்கவாசகர் பட்டினத்தார் கொண்ட துறவு, வேதத்தைச் சார்ந்த மிருதிநூல் வழியதே யன்றிப், பௌத்த சமண் வழியதன்று என்று ஏதொருசான் றுங் காட்டாது கூறினர். இருக்கு எசுர் முதலான வேதகாலத் துப் பழக்க வழக்கங்களும், அவ்வேதங்கட்குப் பன்னூறாண்டு பிற்பட்டு வந்த மிருதிநூற்கால பழக்க வழக்கங்களும் வேறு வேறு பிருத்தலை மறுப்புரைகாரர் சிறிதும் ஆராய்ந்துணர்ந்தவர் அல்லரென்பது, அவர் உரைக்கும் இப்போலி மறுப்புரையால் நன்கு புலனாகின்றது. இந்நூல் இன்னகாலத்தெழுந்தது, அக் காலத்துநிலை இன்னது, அக் காலஇயல்புக்கும் அக் காலத்தில் உண்டான நூலியல்புக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை யின் னவையென்று உணரும் வரலாற்றுநூ லுணர்ச்சி (historical knowledge) மறுப்புரைகாரர் சிறிதும் உடையரல்லாமையால், வேதத்தோடு இயைபில்லாத மிருதியை அதனோடு இயைபு படுத்தித் துணிபுரை கிளந்தார். அறியாமைக்கு உள்ள துணிபு தான் என்னே! இருக்குவேதத்தில் நவலப்படும் முனிவரெல் லாரும் மனைவி மக்கள் முதலானாருடன் செல்வவளத்தோ டிருந்து இனிதுவாழும் மனைவாழ்க்கையினையே தாம் வழிபடு கடவுளர்பால் வேண்டக்கண்ட தல்லால், அவருள் ஒருவராயி னும் அன்னாரைத் துறந்துறையும் வாழ்க்கையினை வேண்டக் காணேம். மற்றுப், பிற்காலத்தெழுந்த மிருதிநூல்களோ, துறவு மனைவி மக்களொடு கானகத்திருந்து மேற்கொள்ளப்படும் 'வானப்பிரத்த'மும், அவரை அறத்துறந்து ஐயம் ஏற்றுண்டு திரியுஞ் 'சந்நியாச'மும் என இருவகைப்படுமென் றுரைக்கின் றன. பிற் கூறப்படுஞ் சந்நியாசம் வேதநூல்களிற் சொல்லப் பட்டிருந்தால், அதனை மறுப்புரைகாரர் எடுத்துக்காட்டுதலன் றோ செயல்வேண்டும்? அவ்வாறு காட்டுதற்கு அங்கு ஏதும் இடம் இன்மையின் அதனை வாளா கூறி யொழிந்தார். சான் றேதுங் காட்டாத இவரது போலி மறுப்புரை கொண்டே, மிருதிகாலத்துக்கு முன்னிருந்த முனிவரர்க்கு, மனைவி மக்களை அறத்துறந்து செல்லும் புறத்துறவு உடம்பாடாகாமை பெற்

ரும். பௌத்த சமண்மதங்கள் தோன்றுதற்குமுன் இத்தகைய புறத்துறவினை எவரும் மேற்கொண்டில ரென்பது கருத்திற் பதிக்கற்பாற்று. வடமொழியில் மிகச் சிறந்த முனிவரான **யாக்கியவற்கியருங்** 'காத்தியாயினி,' 'மைத்திரேயி' என்னும் மனைவியர் இருவரை மணந்து, அவரோடொருங்கிருந்து துறவு நடாத்தினமை மறுப்புரைகாரர் அறியாமை இரங்கற்பாலதா கும். தமிழ்நாட்டின் கண்ணே தொல்லாசிரியரான **தொல் காப்பியனாரும்** மனைவிமக்களோ டிருந்து தவம்புரியுந் துறவு வாழ்க்கையினையே விதந்து அருளிச்செய்தமையினையும் முன்னரே விளக்கிப்போந்தாம்.

இனி, "விடல்வேண்டும் வேண்டிய வெல்லாம் ஒருங்கு" என்னுந் திருக்குறளைத் தமது போலிக்கொள்கைக்கு ஒரு துணையாக எடுத்துக்காட்டிய அம் மறுப்புரைகாரர், ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் தம் மனைவியாரோடிருந்து தவமியற்றிய உண்மை நிகழ்ச்சியினை மறந்துவிட்ட தென்னையோ? காதலிற் சிறந்த இல்லாளைத் துறந்துறைதலே 'துறவு' என்பது அவர்தங் கருத்தாயின், தாம் அறிவுறுத்திய அறவுரைக்குத் தாமே மாறாக நடப்பரா? ஆதலால், "விடல்வேண்டும் வேண்டியவெல்லாம்" என்று அவர் அருளிச்செய்த திருக்குறட் கருத்து, மறுப்புரைகாரர் தாம் வேண்டியவாறு ஏற்றிக்கூறிய அப் புன்பொருள் பயப்பதன்று. பின்னை என்னையோ அதன் கருத்தெனிற்; கூறுதும். 'அகலிகை' என்னுந் தம் மனைவியோடிருந்து தவம்புரிந்த கௌதம முனிவரைச் சுட்டி,

"ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்புளார் கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி"

என்று அவரருளிச்செய்த திருக்குறளால் ஆசிரியர் கருத்து இன்னதென்பது நன்கு புலனாகா நிற்கும். தன்வழி நில்லாது, தாம் செல்லும் வழியே தன்னை ஈர்த்துச்சென்று பழிபாவங்களுட் படுப்பிக்கும் ஐம்புல அவாக்களே ஒருவனுக்குத் தீதுபயந்து அவன்றன் பிறவிகளைப் பெருக்குவதாகும். துள்ளியோடும் புள்ளிமான் ஒன்றைக் கண்டு அதன் அழகை வியந்து இன்புறுவது குற்றமாகாது; அதனழகை வியந் தின்புற்ற அவ்வளவில் அமையாது அதனைக்கொன்று அதன் தசையை வதக்கித் தின்னவேண்டுமென் றெழும் அவா

வே தீதுடைத்தாம். இங்ஙனமே ஒரு வறியவன் தனக்கு ஒரு நாட் கிடைத்த நல்லுணவைச் சுவைத்துண்டு இன்புற்றிருத் தல் குற்றமாகாது; அந் நல்லுணவைப்போலவே எந்நாளும் இன்சுவை யுணவு பெறவேண்டு மெனப் பேரவாக்கொண்டு, அதற்கேற்ற நன்முயற்சியு மின்றித், திருட்டுத்தொழிலால் அத னைப் பெற முயல்வதே தீதுடைத்தாம். இங்ஙனமே, தன் நிலை யினையும் பிறர் நிலையினையும் மறந்து, எல்லா இன்பத்திற்கும் மேலான பேரின்பத்தைத் தரவல்லனான இறைவனையும் மறந்து, தன் உள்ளத்தான் வேட்கப்பட்ட பொருள் நுகர்ச்சியிலேயே ஒருவற்குக் கருத்து ஈடுபட்டு நிற்குமாயின், அஃது அவற்கும் பிறர்க்குந் தீது பயப்பதாகவே முடியும். அவ்வாறின்றித், தான் நுகரும் பொருள்நுகர்ச்சி யெல்லாந் தன்னையும் பிறரை யும் இன்பத்தில் வளரச்செய்து, இறைவன் திருவடிப் பேரின் பத்தில் உய்க்கும் வழியேயாம் என்னும் உணர்ச்சிவலியுடையா னுக்கு, ஐம்புல நுகர்ச்சி நன்மை பயப்பதேயன்றித் தீமை பய வாது. ஐம்புல நுகர்ச்சிகளும் அவைதமக் குரிய பொருள்க ளுந் தீமையே தருவனவாயின் அவற்றை இறைவன் நமக்குப் படைத்துக் கொடானன்றோ? உழவுதொழில் செய்யும் ஒரு வன் தன் மகனுக்கு ஓர் அரிவாளைக் கொடுப்பது, அதனை அவன் நெற்றாள் அரிதற்குப் பயன்படுத்துவானென்னுங் கருத் துப்பற்றியே யன்றி, அதுகொண்டு அவன் மக்கள் பலரையுங் கடைசியிற் றன்னையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட வேண்டுமென் னுங் கருத்துப்பற்றியன்றே. அதுபோலவே, ஐம்புல நுகர்ச்சி களை இறைவன் நமக்குத் தந்ததும், அவற்றை நாம் நல்வழியில் துய்த்தல்வேண்டு மென்னுங் கருத்துப்பற்றியே யன்றி, அவற் றைத் துய்த்தலாகாது, அல்லது அவற்றைத் தீயவழியிற் செலுத் துதல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்பற்றியன்று. இவ்வுண்மை யினையே தெய்வத் திருமூலரும்,

"ஐந்தும் அடக்கு அடக்கென்பர் அறிவிலார்
ஐந்தும் அடக்கும் அமரரும் அங்கில்லை
ஐந்தும் அடக்கில் அசேதனமா மென்றிட்டு
ஐந்தும் அடக்கா அறிவறிந் தேனே" என்றருளிச் செய்

தார். ஆகவே, அகலியை மணந்து அவளோடு இன்பத் துய்த்த

படியாகவே தவவொழுக்கத்தில் உறைத்துநின்ற கௌதமமுனி வரை "ஐந்தவித்தான்" என்று ஆசிரியர்திருவள்ளுவர் உயர்த்து மொழிந்தது, அம் முனிவர் ஐம்புலநுகர்ச்சி வழியே தன்னுள்ளத்தைச் செல்லவிடாது, தன் வழியே அவற்றின் நுகர்ச்சியை அமைத்துவைத்த ஆற்றல்பற்றியேயா மென்பதனை அம் மறுப்புரைகாரர் இனியேனுந் தெளிந்துகொள்ளக் கடவராக!

இனித், திருநாவுக்கரசுகள் தமதிளமைக்காலத்திற் சமண் நூல்களைக் கற்றும் சமண் முனிவர்களொடு பழகியும் அவர் கைக்கொண்ட துறவொழுக்கமே சிறந்ததெனக் கருதியன்றோ, சிவநேயத்திற் சிறந்த தம் தமக்கையார் திலகவதியாரையும் ஏனைத் தமது இல்லத்தொடர்பினையும் விட்டுச் சென்று, பாழ்ங் கொள்கை (நாத்திகம்) பேசுஞ் சமண்மதம் புகுந்து தம் வாழ் நாளிற் பெரும்பகுதியை வறிதாக்கினர்? இதனை, அரசுகளே தாம் அருளிச்செய்த "ஈன்றாளுமாய் எனக் கெந்தையுமாய்" என்னுந் திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் திருப்பதிகத்தில்,

"திருந்தா அமணர்தந் தீநெறிப்பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரைபெடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல்நெறித்தாய் பாதிரிப்புலியூர்
இருந்தாய்அடியேன் இனிப்பிறவாமல்வந் தேன்றுகொள்
ளே" என்னும் இறுதிச் செய்யுளிற் குறிப்பிட் டிருத்தல்

காண்க. அரசுகள் தமது முதுமைக்காலத்தே மீண்டுஞ் சைவசமயம் புகுந்து சிவபிரான் திருவடிக்கு ஆளானபின்னர், இளமைக்காலத்தே தாம் துறவு புகுந்தது பிசகென்றும், சைவசமயச்சான்றோர் இறைவன் திருவுளப்பாங்கறிந்து வகுத்தபடியே மனைவியோடிருந்து இன்பந் துய்த்துக்கொண்டே தவவொழுக்கத்தில் நிற்றலே சிறந்ததென்றும் உணர்ந்தன்றோ, "வென்றிலேன் புலன்களைந்தும்" என்னும் 'பொதுத்' திருப்பதிகத்தின்கண்,

"விளைவறி விலாமையாலே வேதனைக் குழியில்ஆழ்ந்து
களைகணும் இல்லேன் எந்தாய், காமரங் கற்றுமில்லேன்,
தளையவிழ் கோதைநல்லார் தங்களோடு இன்பம்எய்த
இளையனும் அல்லேன் எந்தாய், என்செய்வான் தோன்றி
னேனே" என்று அருளிச்செய்தார். இவ்வாறாக, அப்

பர் முதலில் மேற்கொண்ட துறவு சமண்மத வழித்தாதல் தெள்ளிதிற் புலப்படுவதாகவும், அஃது அவ்வழித் தன்றென்று கரைந்த அம் மறுப்புரைகாரருரை பெரும் புளுகுரையாதல் தேர்ந்துகொள்க.

இனி, மாணிக்கவாசகரோ அப்பரைப்போற் சமண்சமய மாதல் பௌத்தசமயமாதல் சிறந்ததெனக்கொண்டு அவ்விரண் டில் ஒனறிற் றுறவு புகுந்தவ ரல்லர். அவர் தெய்வம் ஒன்று உண்டு எனத் துணிந்த காலத்தில், ஒன்றினென்று மாறுபட்ட பல சமயக்கொள்கைகளால் உள்ளங்கலங்கி, ஒன்றிலுந் துணிவு பிறவாது நின்றார்; அப்போது சடுதியில் இறைவனே குருவடி விற்போந்து அவரைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டான். இஃது, அவரே அருளிச்செய்த போற்றித் திருவகவலில்,

"தெய்வம் என்பதோர் சித்தமுண்டாகி
முனிவிலாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறுகோடி மாயாசத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின;
ஆத்தமானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்;
சுற்றமென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்,
விரதமே பரமாக வேதியருஞ்
சரதமாகவே சாத்திரங் காட்டினர்;
சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களில்
அமைவதாக அரற்றி மலைந்தனர்;
மிண்டிய மாயாவாதம் என்னுஞ்
சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித்து ஆஅர்த்து
உலோகாயத னெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபேதத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிர்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்,
*   *   *   *
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து

குருபரனாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே" எனக் கூறுமாற்றால் தெற்றென விளங்கா நிற்கும். இறைவனால் அங்ஙனம் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பின்னுஞ், சிவபிரான் திருவடிக்கண் மெய்யன்புடைய ரான அவர்தம் மனைவியாரும் புதல்வியுந் அவர் தம்முடனேயே யிருக்கப்பெற்றார் என்னும் உண்மையினை எமது **மாணிக்க வாசகர் வரலாறுங் காலமும்** என்னும் நூலில் நன்குவிளக்கி யிருக்கின்றேம். எனவே, மாணிக்கவாசகர் தம் அருமை மனைவி யாரையும் மகளாரையும் விட்டுத் துறவு புகுந்தவரல்லரென் பது நன்கு பெறப்படுதலால், அம் மறுப்புரைகாரர் அவரை மிருதிவழித்தான துறவு புகுந்தவர் என்றுரைத்தது பொருந் தாப் பொய்யுரையாதல் கண்டுகொள்க.

இனிப், பட்டினத்தடிகள் புகுந்ததுறவு பண்டைச் சைவ சமயச் சான்றோர்க்கு உடம்பாடாகாததொன் றென்பதும், அதனை அவரே பின்னருணர்ந்து அகத்துறவினையே மேலதாய்க் கூறினரென்பதும் முன்னரே விளக்கிப் போந்தாம். இவ்வள வில் அம் மறுப்புரைகாரர் நிகழ்த்திய தடைகள் அவ்வளவுக் கும் விடைகள் தரப்பட்டன. இதுகிடக்க.

பின்னுரை

மேலெழுதிய எம்முடைய விடைகளை, அம் மறுப்புரை காரர் நிகழ்த்திய தடைகளோடு உடன்வைத்து நடுநின்று காண வல்ல மெய்யறிவினர்க்கு, எமதுரையின் மெய்ம்மையும் அவ் வுரையின் பொய்ம்மையுந் தாமே புலனாம். அவர் தாமும் நடுவுநின்று நோக்குவராயின் எமதுரையே மெய்யாதல் காண் பர். ஆனல், தமதுரைப் பிழையைத் தாம் ஒப்புக்கொண்டால் உலகந் தம்மைப் பாராட்டாதெனக் கருதிச், சென்ற ஐப்பசி ௧௯-இலும் ௨௯-இலும் வெளிவந்த 'சிவநேசன்' இதழில், எம துரையை 'வெற்றுரை'யெனப் பழித்து உள்ளீடழிந்த பதர் மொழிகளையே நிறைத்திருக்கின்றார். அவர் நிகழ்த்திய தடைக ளெல்லாவற்றிற்கும் விடைகள் எமது ஞானசாகர இதழில் யாம் முறையாக எழுதி வருதலையும் பாராது, 'சித்தாந்த' இத

ழிற் பலரும் எழுதுங் கட்டுரைகட்கிடையே முழுதும் வெளி யிடுவியாமல் ஒரு சிறிதே வெளியிடுவித்த எமது விடையுரை யின் முதற்பகுதியை மட்டும் பார்த்துவிட்டுத், தாம் நிகழ்த்திய தடைகள் எல்லாவற்றிற்கும் யாம் விடையெழுதிற்றிலே மென ஆராயாது கூறி மகிழ்ந்தார். இனி, அவர் மீண்டுங் கூறிய தடைகட்கு விடைகளைச் சுருக்கிக்கூறி அவ்வளவில் இதனை முடிப்பாம்.

காதலன்பு கொண்டார்க்கு அக் காதலன்பின் வழியே மனஞ் செல்லுமென்ற எமதுரையை மறுப்பான் புகுந்த அம் மறுப்புரைகாரர், விரும்பத்தக்க தொன்றனை மனமானது முத லிற் பற்றிய பின்னரேதான் காதல் நிகழும், அதன்பிற் காதல் சென்ற வழியே மனஞ் செல்லுமென ஒன்றனையொன்று பற்று தல் என்னுங் குற்றம் (அந்யோந்யாசிரயதோஷம்) பட மொழிந் தார்; என்னை? மனத்தின்பிற் காதலுங், காதலின்பின் மனமுஞ் செல்லுமென்றல் அக்குற்ற முடையதாகலி னென்பது. மனம் முன்னரொரு பொருளைப் பற்றினாலன்றி உணர்வு உண்டாகா மை யுண்மையேயாகலின், மற்று அக்குற்றம்படாமை யுரைக்கு மாறு யாங்ஙனமெனிற், காட்டுதும். மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம்பொறிகளின் வாயிலானன்றி மனம் புறத் தே ஒரு பொருளைப் பற்றாது; ஆகவே, அப் பொறியுணர்வு களைப்பற்றி நின்று மனம் ஒருபொருளைப்பற்றுகின்றுழி, அஃது அப்பொறியுணர்வி னளவாயே நிற்கு மல்லது, அவற்றின் வேறாய் நின்று தான்கண்ட பொருட்குணங்களை ஆராயாது; இதுகுறித்தே, உற்றறிதலாகிய ஓரறிவுமுதல், சுவை ஒளி ஓசை நாற்றம் ஈறாக ஐந்தறிவு உடைய சிற்றுயிர்கட்கு **ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்** மனவுணர்வு கூறிற்றிலர். ஏனை மக்களா வார், அவ் வைந்தறிவுகளோடு 'இஃது இதனை ஒப்பது, இஃது இதனின் வேறாவது, இது நல்லது, இது தீயது' என ஆராய்ந் தறியு மறிவும் உடன் உடையராகலின் அவரைச்சுட்டி "மக்க டாமே யாறறி வுயிரே" என்று அவர் அருளிச்செய்தார். அற் றேல் "ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு அரசாய் உளம்நிற்ப" என்று **ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர்** கூறியது, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா ருரையொடு மாறுகொள்ளாதோ வெனிற்,

கொள்ளாது; பொறியுணர்வின் வேறாய் நில்லாது, பொறியுணர்வினளவாயே நிற்பது மனத்தின் பொதுவியல்பு ஆகும்; மற்றுப், பொறிகளின் வாயிலாய்அறிந்த பொருட்பண்புகளைத் தான் தனிநின்று ஆராயுமாயின் அதுதான் மனத்திற்குச் சிறப்பியல்பு ஆகும்; மக்களல்லாத சிற்றுயிர்களில் மனவுணர்வு தனித்துநில்லாது பொறிகளினளவாயே நிற்றலின் அவை மனவுணர்வு இல்லாதனவென்று கொள்ளப்பட்டன; மற்று, மக்களில் அதுபொறியுணர்வுகளின் வேறாயும்நின்று ஆராய்ந்தறியுஞ் சிறப்பியல்பும் உடைமைபற்றி, அவர் மனவுணர்வும் உடையரெனப்பட்டார். ஆகவே, சிறப்பியல்பு காட்டாமற் பொறியளவாய்நிற்கும் மனவுணர்வைச் சிற்றுயிர்கட்குத் தொல்காப்பியனார் கூறுமை பெரிதும் பொருத்தமாவதேயாம். என்றாலும், மனத்தின் சேர்க்கையின்றிப் பொறியுணர்வுகள் நிகழாமையின், மக்கட்கும் ஏனைச்சிற்றுயிர்கட்கும் மனவுணர்வு உண்டென்பது தேற்றமேயாம். இவ்வாறு மனத்தினியல்பைக் காணவல்லார்க்குத், தொல்காப்பியனாருரையும் மெய்கண்டதேவ ருரையுந் தம்முள் முரணாமை எளிதின் விளங்கும். அதுநிற்க.

பொறியுணர்வுகளோடொன்றாய் நிற்கும் மனத்தின்வழிச் சென்று கண்டகண்ட பொருள்களை யெல்லாம் விழையும் இயற்கையதே காமவிருப்பம்; அங்ஙனங் கண்டவற்றிலெல்லாம் அவாச்செல்லாது மனத்தின் பொதுவியல்பையடக்கி, மிகச் சிறந்ததொரு பொருளிடத்தேமட்டும் நினைவு அழுந்தி அன்பு மீதூரப்பெறுவதே காதல்விருப்பமாகும். எனவே, புலனுணர்வுகளின்பாற் பொதுமையின் நிற்கும் மனத்தின்வழிச் செல்வது உயிரின் காமவிருப்பமேயா மென்பதும், அங்ஙனம் வரைதுறையின்றி ஓடற்பாலதாகிய உயிரின் விருப்பத்தைத் தடைசெய்து விழுமியதொரு பொருளினிடத்தே மட்டும் உறைத்துநிற்குமாறு செய்வதே காதல் விருப்பமாமென்பதும் இனிது பெறப்படுதலிற், காதல் மனத்தின்வழியதன்றென்னும் எமதுரையே பொருத்தமாதல் கண்டுகொள்க. காதற்றோற்றத்திற்குப் பொறியுணர்வாய்நிற்கும் மனம் வாயிலாதல்கொண்டு, காதலை அம்மனத்தின்வயமாய் அடக்குதலினும் அறிவின்மை

யாவது பிறிதில்லே; விறகிலிருந்து தோன்றந் தீ அவ் விறகின் வலிக்கு அடங்கியதென்பா ருரையோடு ஒன்ருகவைத்து அம் மறுப்புரைகாரருரை நகையாடி விடுக்கற்பாலதாமென்றெழிக.

இனிப், பண்டைக்காலத்துத் தண்டமிழ்ச்சான்ருேரெல்லாரும் இன்பத்துக்கே முதன்மைதந்தியற்றிய பொய்யாச்செந் தமிழ்ச் செய்யுள்வழக்கின் மிகுதியை யாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கப், பொய்ந்நூல்களாகிய புராணங்களின் விரிவையும் மெய்ந்நூலாகிய சிவஞானபோதத்தின் சுருக்கத்தையும் எமதுரைக்கு உவமையாக எடுத்துக்காட்டி எம்மை இகழ்கின்ருர். பண்டைச் செந்தமிழ்நூல்கள் வடமொழிப்புராணங்களைப் போற் பொய்ந்நூல்களாயிருப்பினன்ருே, அவற்றை அவர் அவற்றிற்கு உவமையாக எடுத்துக்காட்டலாம். பொய்ப் பொருள் ஒன்றுமேவிரவாத முழுமணித்தொகுதியாகிய பண்டைச் செந்தமிழ் இலக்கியங்களைப், புராணப்பொய்க்குப்பைகளோடு ஒப்புமைப்படுத்திய அம்மறுப்புரைகாரரின் பொய் யறிவின் பெற்றிமைக்கு அறிவுடையார் இரங்குதலே செயற் பாலார். பொய்யறிவினர்க்கு மெய்யும் பொய்யாகக் காணப் படு மென்பதற்கு அம் மறுப்புரைகாரர் ஓரிலக்கியமாதல் காண்மின்!

இனித், தொல்காப்பியநூல் தனக்குமுற்பட்ட இலக்கிய நூல்களின் அமைதியைப் பார்த்துச் செய்யப்பட்டதொரு பழையநூலாகலின், தொல்காப்பியத்தில் "இன்பமும் பொருளும் அறனும்" என்றுவைத்துச் சொல்லப்பட்டமுறை, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனர்க்கும் முற்பட்ட தனிச்செந்தமிழ்ச்சான்ருேர் கொண்ட முறையேயாகும். ஆகவே, தொல்காப்பியனர் கொண்ட முறையே, செந்தமிழ்ச்சான்ருேர் வழிபேணும் எம்மனேர் பேணுதற்குரித்தாவது. தொல்காப்பியனர்க்குப் பின்வந்த நூல்களில் ஆரியமொழிக் கலப்பும் பௌத்த சமண் கோட் கலப்புங் காணப்படுதலின், அவை யெல்லாந் தொல் காப்பியம்போல் எமக்குத் தலைசிறந்த மேற்கோள்கள் ஆகா; தொல்காப்பியத்தொடு மாறுகொளா இடங்களில் மட்டுமே ஏனைப் பின்னூல்களில் வந்தவை எம்மாற் றழுவற்பாலன; மற்றுத், தொல்காப்பியத்தொடு மாறுபடு மிடங்களிலெல்லாங்,

தொல்காப்பியமே தழுவற்பாலதன்றி ஏனைய அல்லவென்று துணிக; என்னை? தொல்காப்பித்தோடு எதிர்நிற்கவல்லது ஏது மேயில்லையாகலின். தெய்வத்திருவள்ளுவருந் தொல்காப்பியத்தொடு மாறுபடாமைப்பொருட்டன்றோ, தமக்கும் பிறர்க்கும் இன்பத்தைத்தரும் இல்லறத்தை முன்வைத்து, அவ்வில்லறத்தோடொத்த துறவறத்தை அதன்பின்வைத்ததூஉம், நூலிறுதியிலுங் காதலின்பத்தையே மிகுத்துக்கூறியதூஉம் என்க. 'இன்பம் பொருள் அறம்' என்னும் முறையைத் தொல்காப்பியத்தினின்றும் யாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்க, ஒருநூலிலிருந்தாயினும் யாம் அம்முறையை எடுத்துக்காட்டவில்லையென்ற அம்மறுப்புரைகாரர் பொய்ந்நாவினை அறக்கடவுளே ஒறுக்கற்பாலதென்க.

இனி, அம்மறுப்புரைகாரர் அறத்தை முன்வைத்துச் சொல்லுந் தேவாரதிருவாசகச் செந்தமிழ்மாமறைச் செய்யுட்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டி. அவ்வருள்நூல்களில் அறமே முன்வைத்துரைக்கப் பட்டமையின் அதுவே முதன்மையுடைத்தென்றார். அற்றேல், தேவாரதிருவாசகங்கள் தோன்றுதற்குப் பல்லாயிர ஆண்டுகட்குமுன்னே தோன்றி அறிதியில் தமிழின் உறுதிப்பொருட்பரப்பெல்லாம் ஒருங்குகண்ட 'தொல்காப்பியம்' அருள்நூலன்றோ? தொல்காப்பியத்தில் 'இன்பமே' முதல்வைத்து மொழியப்பட் டிருத்தலானும், மக்கள் இம்மையிற் றுய்ப்பதும், மறுமையிற் சிவபிரான்திருவருளிற் கலந்து துய்ப்பதும் இன்பமேயன்றி 'அறம்'அன்று ஆகலானும், 'அறம்'எனப்படுவதும் ஏனையுயிர்க்குந் தன்னுயிர்க்கும் இன்பத்தைச் செய்யுஞ் செயலேயாகலானும், 'பொருள்'எனப்படுவதும் அங்ஙனமே பிறவுயிர்க்குந் தன்னுயிர்க்கும் இன்பத்தைச் செய்வதற்குக் கருவியேயாகலானும், அவ்வாற்றால் அறமும் பொருளுங்கூட இன்பத்துள் அடங்குதலானும், தொல்லாசிரியரான தொல்காப்பியனார் இன்பத்துக்கு முதன்மை தந்து அதனை முதற்கண் நிறுத்தினமையே சாலப் பொருந்துவதாமென்க. பௌத்த சமண் கொள்கைகள் மிகப்பரவி, அவ்வாற்றால் அறத்தை முன்வைத்துரைக்குமுறை மிக்குவழங்கிய காலங்களில் திருவாசக தேவாரங்கள் தோன்றினவாகலின்,

அவற்றுள்ளும் அம்முறை புகலாயிற்றென்றறிந்து கொள்க. அறஞ்செய்தலாற் பிறர்க்குந்தமக்கும் இன்பம்விளைதலை அறிய வல்லவர் மக்களேயன்றி ஏனைச்சிற்றுயிர்கள் அல்ல. சிற்றுயிர்க ளெல்லாந் தம்மளவில் இன்பம் நுகர்வன; மக்களோ பிறர்க் கும் நன்றாற்றிப் பெரிதும் இன்பம்எய்துவர். இங்ஙனம் எய் தும் இன்பம் மக்கட்கே சிறந்தமையின், அதுவே முதன்மை யுடைத்தென்பது. இதுபற்றியன்றே தெய்வத்திருவள்ளுவ ரும் "அறத்தான் வருவதே இன்பம்" என்றருளிச்செய்தார். இப்பெற்றித்தாகிய இன்பத்தைவிட்டு 'அறம்' என்பது தனி நில்லாமையின், அஃது இன்பத்திற்குப்பின்னுவதேயன்றி முன் னும் முதன்மையுடைத்தன்றென உணர்ந்துகொள்க.

இனிப், பௌத்த சமண் கோட்பாடுகள் இங்கே மிகவும் பரவி, அறம் அல்லாதவைகள் அறம்எனக் கொள்ளப்பட்டமை யின், இன்பத்தின்வழித்தாகிய அறம் இன்னதெனவுணர்த்து தற்குத் திருவள்ளுவர் அறத்தை முன்னெடுத்து, அச்சொல் லால் தனக்கும்பிறர்க்கும் இன்பத்தை விளைத்தற்கேதுவாகிய 'இல்லறத்'தை முதற்கண்நிறுத்தி வலியுறுத்தார். மற்று, அம் மறுப்புரைகாரரோ, தொல்காப்பியனார் காலத்து மக்கட்கு அறவுணர்ச்சியின்றி, இன்பவுணர்ச்சியே மிக்கிருந்தமையின் அவர் அதனை முதலிற் கூறினாரென்று என் கூறுதலாகாதென்று வினவுகின்றார். சான்றில்லாமல் ஒன்றைத் தானாகவேபடைத்து மொழிதல், பொய்கூறுவார்க்கன்றி மெய்ம்மையுடையார்க்கு ஏலாது. மேலும், இன்பவுணர்ச்சியே தலைக்கொண்ட தொல் காப்பியனார் காலத்து நன்மக்கட்கு, இன்பத்தைச்செய்யும் அற வொழுக்கமே உளதாகுமன்றித் துன்பத்தைச்செய்யும் மற வொழுக்கம் உளதாகாதென்று அம்மறப்புரைகாரர் அறியக் கடவராக!

இனித், திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த திருக்குறள் வே தத்தொடர்புடையதாகுமென்ற அம்மறுப்புரைகாரர், எந்த வேதத்தொடு தொடர்புடைய தென்பதனை விளக்கினாரில்லை. இப்போது வேதம் எனவழங்கும் இருக்கு எசுர் சாமம் அதர் வம் என்பவற்றோடு தொடர்புடையதென்பது அவர் கருத் தாயின்; அவ்வாரியநூல்களிலுள்ள பொருள்களையுந் திருக்குற

னிலுள்ள பொருள்களையும் எடுத்துக்காட்டி அவ்விரண்டற்கும் உள்ள பொருளொற்றுமையினை அவர் விளக்கியிருத்தல் வேண்டும்; அவ்வாறவர் செய்திலாமையின் அவர்கூற்று உள்ளீடில்லா வெறும்பதரேயாம். திருக்குறள், இருக்கு முதலான ஆரிய நூற்றொடர்பு உடையதன் றென்பதனை **வேளாளர் நாகரிகம்** முதலான எம்முடைய நூல்களில் நன்கு விளக்கியிருக்கின்றேம்; ஆண்டதனைக் காண்க.

இனி, ஆரியத்திற்குக் குறைசொல்லலும், வேதாகமக் கருத்துக்கு வேறான தனித்த ஒருநூலுண்டென்பதுந் தீவினையாளர்செயல் என்றுகூறி அம்மறப்புரைகாரர் இகழ்ச்சியுரைகளை வாரியிறைத்துத், தமது தோல்வியைப் பிறிதொன்று சொல்லி மறைக்கின்றார். இவர் வேதாகமம் எனக்கொண்டவை யாவை? இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வம்என்றுங், காமிகங் காரணம் யோகஜம் சிந்தியம்என்றும் வழங்கும் வடமொழி நூல்கள்தாமா? இந்நூல்களை வேதம்என்றும் ஆகமம்என்றும் வழங்கியவர்கள் யாவர்? அவர் காலம் யாது? அவ்வாரியநூல்களிற் சொல்லப்பட்ட பொருள்கள் யாவை? அவைகளைத் தழுவித் தமிழில் நூல்கள் இயற்றினர் யார்? அவர்களிருந்த காலம் என்னை? நான்கு வேதங்களும் ஒரே காலத்தனவா? வெவ்வேறு காலத்தனவா? இருபத்தெட்டாகமங்களும் அங்ஙனமே ஒருகாலத்தனவா? வெவ்வேறு காலத்தனவா? அருணந்திசிவாசாரியார் வேதநூல் என்றுஞ் சைவநூலென்றுங் குறிப்பிட்டவை மேற்சொன்ன ஆரியநூல்கள்தாம் என்பதற்குச் சான்றென்னை? அருணந்தியார் காலம் யாது? மறுப்புரைகாரர் கொண்ட ஆகமங்கள் அருணந்தியார் காலத்திற்குமுன்னிருந்தவையென்பதற்குச் சான்றென்னை? இருக்குமுதலிய வடநூல்களிற் பிரகிருதிக்குமேற்பட்ட பன்னிரண்டுதத்துவங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவா? திருநீறும் உருத்திராக்கமுஞ் சிவபிரான் திருக்கோயில்களும் இருக்கு எசுர்முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்றற்றொடக்கத்து வினாக்களுக்கு விடையாக ஆராய்ந்து நிறுவற்பாலனவற்றை மெய்ச்சான்றுகளுடன் நிறுவினலன்றி, அம்மறுப்புரைகாரர்

பொருமையுஞ் செருக்குஞ் சினமுங்கொண்டு எமக்கு மாருய் வடநூல்கட்கு ஏற்றஞ் சொல்லும்உரை, சிறுமகார் கலாம் விளைத்து ஏசும்உரையாகவே ஒதுக்கர்பாலதென்க. இருக்கு முதலான ஆரிய நூல்களிற் கொலை குடி சூது வரையிறந்தகாமம் பொய்முதலான கொடுந்தீயொழுக்க உரைகளே நிரம்பியிருத்தலையுந், திருக்குறள்முதலான தெய்வச்செந்தமிழ் நூல்களில் அவற்றைமறுத்த நல்லொழுக்க அறிவுரைகளே நிரம்பியிருத்தலையும் அம்மறுப்புரைகாரர் ஆராய்ந்துகண்டனராயின் இங்ஙனமெல்லாம் எம்மேற் சினங்கொண்டு கூவார். அவ் விருவகை நூல்கட்குமுள்ள வேறுபாடுகளை அந்நூல்களிற் கண்டறியமாட்டாத அவர், **மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங்காலமும்** என்னும் எமது நூலிலாயினுங் கண்டறிந்து தெளியக் கடவராக! மேற்சொன்ன ஆரியநூல்களி லுள்ள குறைகளை எடுத்துக்காட்டுதலுந், தமிழ்நூல்களிலுள்ள நலங்களை எடுத்து விரித்தலுங்குற்றமாகுமா? களிம்பேறிய செம்பைச் செம் பென்றுங், களிம்பில்லாச் சுடர்விரி பசும்பொன்னைப் பொன் னென்றுங் கூறுதல் குற்றமாகுமா? செங்கல்லைச் செங்கல்லென் றுஞ், செஞ்சுடர் எறிக்குஞ் செம்மணியைச் செம்மணியென் றுங் கூறுதல் குறையாகுமா? உயிரைமாய்க்கும் பாம்பின் நஞ் சை நஞ்சென்றும், உயிரைவளர்க்குந் தீம்பாலமிழ்தை அமிழ் தென்றும் மொழிதல் பழிப்பாகுமா? இவை தம்மையெல்லாம் ஆராய்ந்துபாராது, தீயநஞ்சையுந் தீம்பாலையும் ஒன்றுகப் பாராட்டல் வேண்டுமென்பாரோடொத்துத், தீதுநிறைந்த ஆரிய நூல்களையும், நலன்நிறைந்த தமிழ்நூல்களையும் ஒருங்குபாராட்டல் வேண்டுமென்னும் அம்மறுப்புரைகாரர், தாம் வேலை பார்க்கும் இடத்தில் தாம்பெறும் வெள்ளிக்காசுகளுக்கு மாருக, ஓட்டுச்சல்லிகளைப்பெற்று மகிழ்ந்திருப்பரா? பகுத்தறிவில்லா இவருரை சிறுமகாரானும் எள்ளி நகையாடற்பாலதாமென்றுணர்க. தீதுநிறைந்த ஆரியநூல்களின் குறைகளைத் தாம் எடுத்துக்காட்டினமேயன்றி, நலன்நிறைந்த பன்னிரண்டு பழைய ஆரிய உபநிடதமறைகளை அவ்வாறு செய்தனமா? அவ்வுபநிடதங்களை யாம் பாராட்டிப் பேசியிருத்தலை இவர் அறியாராயின், அவ்வறியாமைக்கு யாம் என்செய்வேம்என்க.

இனிக், காதலின்பத்தின் வழியானன்றி இல்லறம் இனிது நடவாமை,

"காதன் மடவாளுங் காதலனும் மாறின்றித்
தீதில் ஒருகருமஞ் செய்பவே" என்னும் ஆன்றோர் திருமொழியால் நன்குவிளங்காநிற்கவுந், திருவள்ளுவர் இல்லறவியலிற் காதலின்பங் கூறிற்றிலர்என்று மறித்தும்மறித்தும் அரற்றுகின்றார் அம்மறுப்புரைகாரர்; "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவா" ளாகிய மனைவிக்குக் காதலன்பு வாய்ப்பினன்றி, அவள்அவனை ஒருபொருட்டாக வையாளென்பதை அறியமாட்டாத அவர்க்கு அறிவுதெருட்டும் வாயி லில்லையென்றுவிடுக்க. தருக்கமுறையும் ஆராய்ச்சிமுறையும் நன்கறியமாட்டாத அம்மறப்புரைகாரர் நிகழ்த்தியதடைகள் அவ்வளவும் பிழைபாடுடையனவென்பது, தமிழ் ஆரியம் ஆங்கிலம் என்னும் மொழிநூல்களில் உண்மையாராய்ச்சி செய்தார்க்கு வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குமாதலின், மறுப்புரைகாரர் கண்டறிந்த தோல்வித்தானங்கள் அத்தனையும் அவர்க்கே உரிமையுடையனவென்பது பொள்ளெனப்புலனும்.

"அவமதிப்பும் ஆன்ற மதிப்பும் இரண்டும்
மிகைமக்களான் மதிக்கற் பால--நயமுணராக்
கையறியா மாக்கள் இழிப்பும் எடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்த நூலார்"

ஓம் சிவம்.

	ரூ	அ	பை
யோகநித்திரை (*Hypnotism*)	2	8	0
மனிதவசியம் (*Personal Magnetism*)	2	8	0
கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் (இனிய புதுக்கதை) (*An Original Tamil Novel*)	2	8	0
மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை (*Life after Death*)	2	4	0
சிந்தனைக்கட்டுரைகள் (*Reflective Essays*)	1	8	0
பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை	1	8	0
முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை	1	0	0
(இவையிரண்டுஞ் சங்கத்தமிழ் நூல்கள் இரண்டுக்கு விரிந்த உரைகளாகும்).			
அறிவுரைக்கொத்து (*Instructive Essays*) (அச்சில்)			
சாகுந்தலநாடகம் (*Sakuntala*) (2-ஆம்பதிப்பு அச்சில்) (இது வடமொழியி லிருந்து இனிய தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.)			
குமுதவல்லி முதற்பாகம்	1	4	0
குமுதவல்லி இரண்டாம்பாகம் (அச்சில்) (இவை ஆங்கிலத்திலுள்ள லீலா என்னும் புதுக் கதையின் நேரான இனியதமிழ்மொழிபெயர்ப்பு).			
சாதிவேற்றுமையும் போலிச்சைவரும் (2-ஆம்பதிப்பு) (*Caste & Its Evil*)	1	4	0
வேளாளர் நாகரிகம் (2-ஆம்பதிப்பு) (*Civilisation of Ancient Velalas*)	1	4	0
பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும் (*Proper and Improper Foods*) (2-ஆம்பதிப்பு)	1	4	0
கடவுளுக்கு மாறுன கோள்கைகள் சைவம் ஆகா (*The Nature Of God and Saivaism*)	1	4	0
பண்டைக்காலத் தமிழர் ஆரியர் (அச்சில்) (*Ancient Tamilians & Aryans*)			
சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம்	0	12	0
கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு	0	3	0
பெற்றோர்கடமை	0	3	0
சைவசமயப் பாதுகாப்பு	0	2	0
தமிழ்த்தாய்	0	2	0
திருக்கோயில்வழிபாடு	0	2	0
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலி இடலாமா?	0	2	0
சீர்திருத்தக் குறிப்புகள்	0	2	0

THE ORIENTAL MYSTIC MYNA. In English

The first volume of the Oriental Mystic Myna *Rs. 3.*

It deals in English with such interesting and highly useful subjects as Comparative Religion, Philosophy, Psychic phenomena, Occultism, Yoga, Spiritism and History.

மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களைப் பல்லாவரம் பொது நிலைக்கழக புத்தகசாலையிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சேலம், செவ்வாய்ப்பேட்டை,

பைந்தமிழ்க் கழக முதலாண்டு விழா

நிகழும் பிரமோதூத ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் உக, உஉ, உங-ஆம் நாட்களில் (மே 3, 4, 5) சேலம், செவ்வாய்ப்பேட்டைப் பைந்தமிழ்க் கழகத்தின் முதலாண்டு விழா நடைபெறும். ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் என்னும் மறைமலையடிகள் அம் மூன்றுநாட்களும் அவைத்தலைவராக எழுந்தருளியிருக்க இசைந்திருக்கின்றார்கள்.

முதல் நாள் (3 - 5 - 1930) காலை

அவைத்தலைவர் கழகத்திற்கு எழுந்தருளல்.

தேவார திருவாசகம் ஓதித் தெய்வவழிபாடு செய்தல்.

அவைத்தலைவரைப் பேரவைப் பந்தருக்கு அழைத்துச் செல்லல்.

அவைத்தலைவரை வரவேற்று, வரவேற்புத் தாள் படித்தல்.

கழக அமைச்சர் அறிக்கை படித்தல்.

பிற்பகல். அவைத்தலைவர், "தமிழ் வரலாறு" பற்றித் தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தல்.

திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர் சென்னைத் திருவாளர் கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்களின் "தனியனேன் பெரும்பிறவி" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

மாலை. வால்குடி, ஐஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் அ. மு. சரவண முதலியா ரவர்களின் "மணிவாசகருங் கண்ணப்பரும்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

அவைத்தலைவரின் தொகுப்புரை.

இரண்டாம் நாள் (4 - 5 - 1930) காலை

ஜலகண்டபுரம் திருவாளர் அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை அவர்களின் "இக்காலத் தடுமாற்றத்தீர்வு" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

சென்னைப் புலால் மறுத்தல் கழகத்து விரிவுரையாளரும், பறங்கிமலை, மறைமலைக் கல்விக்கழகத்தின் ஆசிரியருமான திருவாளர் இளவழகனாரின் "நோயில்லா வாழ்க்கை" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

பிற்பகல். வேலூர் ஆங்கில கலாசாலை ஆசிரியர் திருவாளர் சந்தோஷம் அவர்கள், பி. ஏ. எல். டி. "செம்மையும் பசுமையும்" என்பதுபற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தல்.

திருவாளர் அ. மு. சரவணமுதலியா ரவர்களின் "இருபெரும் புலவர்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

மறைமலையடிகளின் புதல்வியார் திருவாட்டி திரிபுரசுந்தரி அம்மையாரின் ஆங்கில விரிவுரை (English lecture on "Education and Reforms")

மாலை. திருவாளர் கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்களின் "திருவாசகம்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

அவைத்தலைவரின் தொகுப்புரை.

மூன்றாம் நாள் (5 - 5 - 1930) காலை

திருவாளர் கி. குப்புசாமி முதலியா ரவர்களின் "திருக்குறளில் இல்லறந் துறவறம்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

சேலம் கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் திருவாளர் S. சோமநாத செட்டியார் அவர்களின் "கடவுளும் மக்களும்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

திருவாளர் இளவழகனாரின் "மக்கள் முன்னேற்றம்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

பிற்பகல். திருவாளர் சந்தோஷம் அவர்களின் "எழுது தமிழும் பேசுதமிழும்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

மறைமலையடிகளின் புதல்வர் திருவாளர் திருநாவுக்கரசு "தனித் தமிழ் நலன்" என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தல்.

திருவாளர் அ. மு. சரவண முதலியாரவர்களின் "அரசுங் கன்றும்" என்னுஞ் சொற்பொழிவு.

மாலை. அவைத்தலைவரவர்களின் தொகுப்புரை.